Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►B

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) N:o 639/2014,

annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014,

yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 täydentämisestä ja mainitun asetuksen liitteen X muuttamisesta

(EUVL L 181, 20.6.2014, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Komission delegoitu asetus (EU) 2015/1383, annettu 28 päivänä toukokuuta 2015	L 214	1	13.8.2015
►M2	Komission delegoitu asetus (EU) 2016/141, annettu 30 päivänä marraskuuta 2015	L 28	2	4.2.2016
►M3	Komission delegoitu asetus (EU) 2017/1155, annettu 15 päivänä helmikuuta 2017	L 167	1	30.6.2017
►M4	Komission delegoitu asetus (EU) 2018/707, annettu 28 päivänä helmikuuta 2018	L 119	1	15.5.2018
►M5	Komission delegoitu asetus (EU) 2018/1784, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2018	L 293	1	20.11.2018

Oikaistu:

►C1	Oikaisu, EUVL L 134, 30.5.2015, s. 32 (639/2014)

▼B

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) N:o 639/2014,

annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014,

yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 täydentämisestä ja mainitun asetuksen liitteen X muuttamisesta

1 LUKU

SOVELTAMISALA JA YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

Soveltamisala ja yleiset periaatteet

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännökset, joilla täydennetään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 eräitä muita kuin keskeisiä osia seuraavien osalta:

a) suoria tukia koskevat yleiset säännökset;

b) perustukijärjestelmä;

c) yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä;

d) tuki sellaisille viljelijöille, jotka soveltavat ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisia maatalouskäytäntöjä;

e) tuki maataloustoiminnan aloittaville nuorille viljelijöille;

f) vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki;

g) puuvillan lajikohtainen tuki;

h) jäsenvaltioiden tiedoksiantovelvoitteet.

2 artikla

Yleiset periaatteet

1. Jäsenvaltioiden on pantava tämä asetus täytäntöön puolueettomin perustein tavalla, jolla varmistetaan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu, vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen sekä edistetään luonnonvarojen kestävää hoitoa ja ilmastotoimea.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki tämän asetuksen mukaisesti täytäntöönpantua tukea koskevat edellytykset ovat todennettavissa ja valvottavissa.

3. Jäsenvaltioiden on pantava tämä asetus täytäntöön

▼B

a) muun kuin tuotantosidonnaisen tuen osalta maataloussopimuksen liitteessä 2 olevan 1, 5 ja 6 kohdassa määrättyjen vaatimusten mukaisesti; ja

b) tuotantosidonnaisen tuen osalta maataloussopimuksen 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

3 artikla

Rahoituskurista johtuvat vähennykset

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 8 artiklassa säädettyjä rahoituskurista johtuvia vähennyksiä sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä I luetelluista eri suorien tukien järjestelmistä myönnettävien tukien summaan, johon kukin viljelijä on oikeutettu delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 II osaston IV luvun mukaisesti suoriin tukiin liittyvien peruuttamisten ja hallinnollisten seuraamusten soveltamisen jälkeen ja ennen hallinnollisten seuraamusten soveltamista täydentävien ehtojen osalta mainitun delegoidun asetuksen IV osaston II luvun mukaisesti.

2 JAKSO

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 määritelmiin liittyvät säännökset

4 artikla

Puitteet edellytyksille, jotka liittyvät maatalousmaan säilyttämiseen laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa

1. Jäsenvaltioiden on asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdan soveltamiseksi vahvistettava edellytykset, jotka viljelijän on täytettävä, jotta hänen katsottaisiin noudattaneen velvoitetta pitää maatalousmaa laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa ilman, että sitä pitäisi valmistella muutoin kuin tavanomaisilla maatalousmenetelmillä ja -koneilla, jommalla kummalla tai molemmilla seuraavista tavoista:

a) jäsenvaltio vaatii, että viljelijä toteuttaa vähintään yhden vuotuisen toimen. Jäsenvaltio voi ympäristösyistä päättää hyväksyä myös toimet, jotka toteutetaan vain joka toinen vuosi;

b) jäsenvaltio vahvistaa piirteet, jotka maatalousmaalla on oltava, jotta voidaan katsoa, että se on säilytetty laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa.

2. Jäsenvaltio voi 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä vahvistaessaan tehdä eron eri tyyppisten maatalousmaiden välillä.

5 artikla

▼C1

Puitteet vähimmäistoimille, jotka on toteutettava maatalousmaalla, joka luontaisesti pysyy laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa

▼B

►C1 Jäsenvaltion asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii luetelmakohdan soveltamiseksi vahvistama vähimmäistoimi, joka on toteutettava maatalousmaalla, joka luontaisesti pysyy

▼B

laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa, on vähintään yksi viljelijän toteuttama vuotuinen toimi. ◄ Jäsenvaltio voi ympäristösyistä päättää hyväksyä myös toimet, jotka toteutetaan vain joka toinen vuosi.

6 artikla

Heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien enemmistöosuus pysyvässä nurmessa

Heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien katsotaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan h alakohdan soveltamiseksi olevan enemmistönä, jos ne kattavat yli 50 prosenttia tukikelpoisesta alasta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 67 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetun viljelylohkon tasolla.

7 artikla

Vakiintuneet paikalliset käytännöt pysyvän nurmen osalta

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan h alakohdan soveltamiseksi vakiintuneita paikallisia käytäntöjä ovat jokin seuraavista tai niiden yhdistelmä:

a) ►C1 kotieläinten laidunnukseen käytettävillä aloilla toteutettavat käytännöt, jotka ovat luonteeltaan perinteisiä ja joita yleisesti toteutetaan asianomaisilla aloilla; ◄

b) käytännöt, jotka ovat tärkeitä neuvoston direktiivin 92/43/ETY ([1]) liitteessä I lueteltujen luontotyyppien sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY ([2]) biotooppien ja elinympäristöjen suojelemiseksi.

8 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 5 kohdan mukainen vähennyskerroin

Kun jäsenvaltio soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 5 kohtaa laidunnettavaan pysyvään nurmeen, joka on osa vakiintunutta paikallista käytäntöä alueella, jolla heinäkasvit ja muut nurmirehukasvit eivät perinteisesti ole enemmistönä laidunmailla, se voi tehdä eron eri alojen luokkien välillä, jotta tällaisiin luokkiin voidaan soveltaa eri vähennyskertoimia.

([1]) Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

▼M3

9 artikla

Hamppu

▼M4

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdan soveltamiseksi hampun tuotantoon käytettävien pinta-alojen tukikelpoisuuden edellytyksenä on neuvoston direktiivin 2002/53/EY ([1]) 17 artiklan mukaisesti julkaistussa viljelykasvilajien yleisessä lajikeluettelossa sen vuoden 15 päivänä maaliskuuta, jolle tukea myönnetään, lueteltujen lajikkeiden siementen käyttö. Suojeltavien lajikkeiden siemenet on varmennettava neuvoston direktiivin 2002/57/EY ([2]) mukaisesti tai komission direktiivin 2008/62/EY ([3]) 10 artiklan mukaisesti.

▼M3

2. Jäsenvaltioiden on perustettava järjestelmä hamppulajikkeiden delta-9-tetrahydrokannabinolipitoisuuden, jäljempänä ’THC-pitoisuus’, määrittämiseksi siten, että ne voivat soveltaa liitteessä III vahvistettua menetelmää.

3. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on säilytettävä tiedot THC-pitoisuutta koskevista havainnoista. Kyseisiin tietoihin on sisällyttävä kustakin lajikkeesta vähintään kunkin näytteen THC-pitoisuutta koskevat tulokset ilmaistuna prosentteina kahden desimaalin tarkkuudella, käytetty käytäntö, tehtyjen testien lukumäärä, kehitysvaihe, jossa näyte otettiin, ja kansallisella tasolla toteutetut toimenpiteet.

4. Jos tietyn lajikkeen kaikkien näytteiden keskiarvo ylittää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdassa säädetyn THC-pitoisuuden, jäsenvaltion on käytettävä kyseiselle lajikkeelle seuraavan hakuvuoden aikana tämän asetuksen liitteessä III kuvattua käytäntöä B. Kyseistä käytäntöä on käytettävä seuraavina hakuvuosina, jolleivät kaikki asianomaisen lajikkeen määritystulokset ole pienempiä kuin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdassa säädetty THC-pitoisuus.

5. Jos tietyn lajikkeen kaikkien näytteiden keskiarvo ylittää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdassa säädetyn THC-pitoisuuden toisena peräkkäisenä vuotena, kyseisen jäsenvaltion on annettava komissiolle tiedoksi direktiivin 2002/53/EY 18 artiklan mukainen pyyntö luvasta kieltää kyseisen lajikkeen kaupan pitäminen. Tällainen tiedoksianto on lähetettävä komission asetuksen (EY) N:o 792/2009 ([4]) mukaisesti viimeistään seuraavan hakuvuoden 15 päivänä tammikuuta. Kyseisestä hakuvuodesta alkaen pyynnön kohteena oleva lajike ei voi saada suoria tukia kyseisessä jäsenvaltiossa.

([1]) Neuvoston direktiivi 2002/53/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1).

([2]) Neuvoston direktiivi 2002/57/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74).

([3]) Komission direktiivi 2008/62/EY, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2008, tietyistä poikkeuksista sellaisten viljelykasvien maatiaiskantojen ja -lajikkeiden hyväksymiseksi, jotka ovat luonnostaan sopeutuneet paikallisiin ja alueellisiin olosuhteisiin ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen, sekä kyseisten maatiaiskantojen ja -lajikkeiden siementen ja siemenperunoiden pitämiseksi kaupan (EUVL L 162, 21.6.2008, s. 13).

([4]) Komission asetus (EY) N:o 792/2009, annettu 31 päivänä elokuuta 2009, yhteisen markkinajärjestelyn, suorien tukien järjestelmän, maataloustuotteiden menekinedistämisen ja syrjäisimpiin alueisiin ja Egeanmeren pieniin saariin sovellettavien järjestelyjen täytäntöönpanemiseksi jäsenvaltioiden komissiolle toimittamien tietojen ja asiakirjojen tiedoksiantamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 228, 1.9.2009, s. 3).

▼M3

6. Sovellettaessa tätä asetusta ’kerääjäkasvina viljellyllä hampulla’ tarkoitetaan tietyn vuoden 30 päivän kesäkuuta jälkeen kylvettyä hamppuviljelmää.

7. Jotta tämän artiklan soveltamiseksi tarvittavat tarkastukset voidaan tehdä, hampun viljelyä on jatkettava tavanomaisissa kasvuolosuhteissa paikallisen käytännön mukaisesti vähintään kymmenen päivän ajan kukinnan päättymispäivästä. Kerääjäkasvina viljelyn hampun viljelyä on jatkettava tavanomaisissa kasvuolosuhteissa paikallisen käytännön mukaisesti vähintään kasvukauden loppuun.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia, että hamppu korjataan kukinnan alkamisen jälkeen mutta ennen kuin kukinnan päättymisestä on kulunut kymmenen päivää, edellyttäen että tarkastajat osoittavat kustakin lohkosta edustavat osat, joilla viljelyä on jatkettava tarkastusta varten vähintään kymmenen päivän ajan kukinnan päättymisestä liitteessä III vahvistetun menetelmän mukaisesti.

▼B

3 JAKSO

Aktiiviviljelijä

10 artikla

Tapaukset, joissa maatalousmaa koostuu pääasiallisesti aloista, joita pidetään laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa luontaisella tavalla

1. Luonnollisella tai oikeushenkilöllä taikka luonnollisten tai oikeushenkilöiden ryhmällä katsotaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi olevan maatalousmaata, joka koostuu pääasiallisesti aloista, joita pidetään laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa luontaisella tavalla, jos tällaiset alat kattavat yli 50 prosenttia kaikesta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoitetusta maatalousmaasta.

2. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta luonnolliseen tai oikeushenkilöön eikä luonnollisten tai oikeushenkilöiden ryhmään, joka harjoittaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa tarkoitettua maataloustoimintaa aloilla, joita pidetään laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa luontaisella tavalla.

11 artikla

Muusta kuin maataloustoiminnasta peräisin olevat tulot

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan a alakohdan ja tapauksen mukaan tämän asetuksen 13 artiklan soveltamiseksi maataloustoiminnasta peräisin olevia tuloja ovat tulot, jotka viljelijä on saanut tilallaan mainitun asetuksen 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetusta maataloustoiminnasta, mukaan lukien Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) saatu unionin tuki ja maataloustoimintaan myönnetyt kansalliset tuet asetuksen (EU) N:o 1307/2013 18 ja 19 artiklan mukaisia täydentäviä kansallisia suoria tukia lukuun ottamatta.

▼B

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen maataloustuotteiden jalostuksesta peräisin olevia tilan tuloja pidetään maataloustoiminnasta peräisin olevina tuloina, jos jalostetut tuotteet jäävät viljelijän omistukseen ja tällaisen jalostuksen tulos on toinen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu maataloustuote.

Muita tuloja pidetään muusta kuin maataloustoiminnasta peräisin olevina tuloina.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi ’tuloilla’ tarkoitetaan bruttotuloja ennen asiaan liittyvien kustannusten ja verojen vähentämistä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu unionin tuki lasketaan

a) Bulgariassa ja Romaniassa vuoden 2015 osalta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä V olevassa A kohdassa esitetyn asiaankuuluvan määrän perusteella;

b) Kroatiassa jokaisen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 17 artiklassa tarkoitetun vuoden osalta mainitun asetuksen liitteessä VI olevassa A kohdassa esitetyn määrän perusteella.

12 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 ja 4 kohdassa ja tämän asetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen suorien tukien määrä

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan a alakohdassa ja tapauksen mukaan tämän asetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen viljelijän suorien tukien vuotuinen määrä on niiden suorien tukien kokonaismäärä, joihin viljelijä oli oikeutettu asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisesti viimeisimpänä verovuonna, jolta on saatavissa muusta kuin maataloustoiminnasta peräisin oleviin tuloihin liittyviä todisteita. Kyseinen määrä lasketaan ottamatta huomioon asetuksen (EU) N:o 1306/2013 63 artiklan ja 91 artiklan 1 kohdan soveltamista.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu viimeisin verovuosi on vuosi 2014 tai sitä aikaisempi vuosi, suorien tukien vuotuinen määrä on niiden suorien tukien kokonaismäärä, joihin viljelijä oli oikeutettu asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti ennen mainitun asetuksen 21 ja 23 artiklassa säädettyjä vähennyksiä ja epäämisiä.

2. Jos viljelijä ei jättänyt 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuna viimeisimpänä verovuonna suoria tukia koskevaa tukihakemusta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisesti, jäsenvaltion on vahvistettava 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu suorien tukien kokonaismäärä kertomalla niiden tukikelpoisten hehtaarien lukumäärä, jotka kyseinen viljelijä on ilmoittanut sinä vuonna, jona hän jätti tukihakemuksen asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vuoden suorien tukien hehtaarikohtaisella kansallisella keskituella.

▼B

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu suorien tukien hehtaarikohtainen kansallinen keskituki vahvistetaan jakamalla asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä II kyseiselle vuodelle vahvistettu kansallinen enimmäismäärä niiden tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärällä, jotka on ilmoitettu kyseisessä jäsenvaltiossa kyseisen vuoden osalta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Jos 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vuosi on vuosi 2014 tai sitä aikaisempi vuosi, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu suorien tukien hehtaarikohtainen kansallinen keskituki vahvistetaan jakamalla asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä VIII kyseiselle vuodelle vahvistettu kansallinen enimmäismäärä niiden tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärällä, jotka on ilmoitettu kyseisessä jäsenvaltiossa kyseisen vuoden osalta asetuksen (EY) N:o 73/2009 19 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

3. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen viljelijän suorien tukien määrä on niiden suorien tukien kokonaismäärä, joihin viljelijä oli oikeutettu asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisesti edellisvuoden osalta ennen asetuksen (EU) N:o 1306/2013 63 artiklan ja 91 artiklan 1 kohdan soveltamista.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vuosi on 2014, suorien tukien määrä on niiden vuoden 2014 suorien tukien kokonaismäärä, joihin viljelijä oli oikeutettu asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti ennen mainitun asetuksen 21 ja 23 artiklassa säädettyjä vähennyksiä ja epäämisiä.

4. ►C1 Jos viljelijä ei jättänyt 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuna edellisvuonna suoria tukia koskevaa tukihakemusta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisesti, jäsenvaltion on vahvistettava 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu suorien tukien kokonaismäärä kertomalla niiden tukikelpoisten hehtaarien lukumäärä, jotka kyseinen viljelijä on ilmoittanut sinä vuonna, jona hän jätti tukihakemuksen asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, edellisvuoden suorien tukien hehtaarikohtaisella kansallisella keskituella. ◄

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu suorien tukien hehtaarikohtainen kansallinen keskituki vahvistetaan jakamalla asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä II kyseiselle vuodelle vahvistettu kansallinen enimmäismäärä niiden tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärällä, jotka on ilmoitettu kyseisessä jäsenvaltiossa kyseisen vuoden osalta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Jos 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu edellisvuosi on vuosi 2014, jäsenvaltion on vahvistettava kyseisen viljelijän suorien tukien vuotuinen määrä kertomalla niiden tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärä, jotka kyseinen viljelijä on ilmoittanut vuoden 2015 osalta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, vuoden 2014 suorien tukien hehtaarikohtaisella kansallisella keskituella.

Vuoden 2014 suorien tukien hehtaarikohtainen kansallinen keskituki vahvistetaan jakamalla asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä VIII vuodelle 2014 vahvistettu kansallinen enimmäismäärä niiden tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärällä, jotka on ilmoitettu kyseisessä jäsenvaltiossa vuoden 2014 osalta mainitun asetuksen 19 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

▼B

5. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu suorien tukien kokonaismäärä lasketaan

a) Bulgariassa ja Romaniassa vuoden 2015 osalta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä V olevassa A kohdassa esitetyn asiaankuuluvan määrän perusteella;

b) Kroatiassa jokaisen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 17 artiklassa tarkoitetun vuoden osalta mainitun asetuksen liitteessä VI olevassa A kohdassa esitetyn määrän perusteella.

13 artikla

Edellytykset sen todistamiseksi, että maataloustoiminta ei ole merkityksetöntä ja että pääliiketoimintaan tai toimialaan kuuluu maataloustoiminnan harjoittaminen

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan b alakohdan soveltamiseksi maataloustoiminta ei ole merkityksetöntä, jos tämän asetuksen 11 artiklassa tarkoitetusta maataloustoiminnasta viimeisimpänä verovuonna, jolta on saatavissa kyseisiä todisteita, saadut tulot ovat vähintään kolmannes viimeisimpänä verovuonna, jolta on saatavissa kyseisiä todisteita, saaduista kokonaistuloista.

Jäsenvaltio voi päättää vahvistaa maataloustoiminnasta peräisin oleville kokonaistuloille yhtä kolmannesta alhaisemman kynnyksen, jos tällainen alhaisempi kynnys ei johda siihen, että luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, joiden maataloustoiminta on hyvin vähäistä, pidetään aktiiviviljelijöinä.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi vahvistaa vaihtoehtoisia edellytyksiä, joiden avulla toimija voi osoittaa, ettei sen maataloustoiminta ole merkityksetöntä, kuten asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan b alakohdassa säädetään.

2. Jäsenvaltio voi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 3 kohdan a alakohdan soveltamiseksi päättää seuraavia menetelmiä käyttäen, että maataloustoiminta on vain vähäinen osa luonnollisen tai oikeushenkilön taikka luonnollisten tai oikeushenkilöiden ryhmän taloudellista kokonaistoimintaa:

a) suorien tukien vuotuinen määrä on alle 5 prosenttia tämän asetuksen 11 artiklassa tarkoitetusta muusta kuin maataloustoiminnasta peräisin olevista kokonaistuloista viimeisimpänä verovuonna, jolta on saatavissa kyseisiä todisteita;

b) tämän asetuksen 11 artiklassa tarkoitetusta maataloustoiminnasta peräisin olevat kokonaistulot viimeisimpänä verovuonna, jolta on saatavissa kyseisiä todisteita, ovat pienemmät kuin jäsenvaltion päättämä kynnys eivätkä ylitä yhtä kolmannesta viimeisimpänä verovuonna, jolta on saatavissa kyseisiä todisteita, saaduista kokonaistuloista.

▼C1

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi vahvistaa vaihtoehtoisia edellytyksiä, joiden mukaisesti maataloustoimintaa pidetään merkityksettömänä, kuten asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetään.

▼B

3. Maataloustoiminnan katsotaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan c alakohdan ja tapauksen mukaan mainitun asetuksen 9 artiklan 3 kohdan b alakohdan soveltamiseksi kuuluvan oikeushenkilön pääliiketoimintaan tai toimialaan, jos se on kirjattu pääliiketoiminnaksi tai toimialaksi jäsenvaltion viralliseen kaupparekisteriin tai muuhun vastaavaan viralliseen todisteeseen. Luonnolliselta henkilöltä vaaditaan vastaava todiste.

Jos tällaista rekisteriä ei ole, jäsenvaltion on käytettävä vastaavaa todistetta.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi vahvistaa vaihtoehtoisia edellytyksiä, joiden mukaisesti maataloustoiminnan voidaan katsoa kuuluvan oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön pääliiketoimintaan tai toimialaan kyseisen asetuksen 9 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan c alakohdan ja tapauksen mukaan mainitun asetuksen 9 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti.

2 LUKU

PERUSTUKIJÄRJESTELMÄ JA YHTENÄISEN PINTA-ALATUEN JÄRJESTELMÄ

1 JAKSO

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 luvun 1, 2, 3 ja 5 jaksossa säädetyn perustukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevat säännöt

Alajakso 1

Tukioikeuksien ensimmäinen myöntäminen

14 artikla

Perintö, oikeudellisen aseman tai nimityksen muutos, sulautuminen ja jakaminen

1. Jos viljelijä saa haltuunsa tilan tai sen osan perintönä tai ennakkoperintönä, hänellä on oikeus hakea omissa nimissään lukumäärältään ja arvoltaan samoja tukioikeuksia, jotka myönnettäisiin hänen saamalleen tilalle tai sen osalle, samoin edellytyksin kuin tilaa alun perin hoitanut viljelijä.

Kun on kyse peruutettavissa olevasta ennakkoperinnöstä, tukioikeudet myönnetään ainoastaan sille perinnönsaajalle, joka on nimetty perinnönsaajaksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 1 kohdassa tai 39 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna päivämääränä.

2. Nimityksen muutos ei vaikuta myönnettävien tukioikeuksien lukumäärään eikä arvoon.

▼B

Oikeudellisen aseman muutos ei vaikuta myönnettävien tukioikeuksien lukumäärään eikä arvoon, jos uutta tilaa hoitava viljelijä on viljelijä, joka vastasi alkuperäisen tilan hallinnosta, voitoista ja taloudellisista riskeistä.

3. Sulautuminen tai jakaminen eivät vaikuta tilalle/tiloille myönnettävien tukioikeuksien kokonaislukumäärään eikä arvoon.

Kun kyseessä on tilan jakaminen ja jäsenvaltio soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 4 tai 5 kohtaa, kullekin jakamisesta johtuvalle tilalle myönnettävä tukioikeuksien lukumäärä määritetään jakamalla asianomaisen uuden tilan käytettävissä olevien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärä niiden tukioikeuksien lukumäärällä, johon alkuperäisellä tilalla olisi ollut oikeus asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 4 tai 5 kohdan mukaisesti.

Tässä kohdassa tarkoitetaan

a) ’sulautumisella’ asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen kahden tai useamman erillisen viljelijän sulautumista yhdeksi uudeksi kyseisessä artiklassa tarkoitetuksi viljelijäksi, jonka hallinnosta, voitoista ja taloudellisista riskeistä vastaavat tiloja alun perin hoitaneet viljelijät tai yksi heistä;

b) ’jakamisella’ yhden asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun viljelijän jakamista

   i) vähintään kahdeksi uudeksi kyseisessä artiklassa tarkoitetuksi viljelijäksi, joista vähintään yhden hallinnosta, voitoista ja taloudellisista riskeistä vastaa edelleen vähintään yksi tilaa alun perin hoitaneista luonnollisista henkilöistä tai oikeushenkilöistä; tai

   ii) alkuperäiseksi viljelijäksi ja vähintään yhdeksi uudeksi erilliseksi kyseisessä artiklassa tarkoitetuksi viljelijäksi.

15 artikla

Tukikelpoisten hehtaarien vahvistaminen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 2 kohdan ja 39 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi

1. Silloin kun ei ole hyväksyttyä ylivoimaista estettä eikä hyväksyttyjä poikkeuksellisia olosuhteita, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 2 kohdan ja 39 artiklan 2 kohdan mukaisesti myönnettävien tukioikeuksien lukumäärän vahvistamiseksi huomioon otetaan ainoastaan ne tukikelpoiset hehtaarit, jotka määritetään delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 23 alakohdan a alakohdan mukaisesti.

▼B

2. Jos 1 kohdassa tarkoitetusta tukikelpoisesta hehtaarista on tehnyt tukioikeuden saamiseksi hakemuksen vähintään kaksi viljelijää, päätös siitä, kenelle tukioikeus myönnetään, on tehtävä sen perusteella, kenellä on päätäntävaltaa kyseisellä hehtaarilla harjoitettavan maataloustoiminnan osalta ja kuka saa kyseisen toiminnan osalta voitot ja kantaa niihin liittyvät taloudelliset riskit.

16 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 6 kohtaan liittyvä rajoitus

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 6 kohdan mukainen vähennys voi olla enintään 85 prosenttia niiden tukioikeuksien lukumäärästä, jotka vastaavat ilmasto-olosuhteiltaan vaikeilla alueilla sijaitsevia pysyvänä nurmena olevia tukikelpoisia hehtaareita.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyn vähennyskertoimen soveltamiseksi jäsenvaltio voi tehdä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen luonnonhaittojen perusteella eron ilmasto-olosuhteiltaan vaikeiden alueiden luokkien välillä soveltaakseen tällaisiin alueisiin eri vähennyskertoimia.

17 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan ja 40 artiklan mukaisten tukioikeuksien arvon määrittäminen

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklassa tarkoitettujen vuoteen 2014 liittyvien suorien tukien tai tukioikeuksien arvon määrittämiseksi huomioon otetaan ainoastaan sellaisten viljelijöiden tuet tai tukioikeuksien arvo, jotka ovat oikeutettuja suoriin tukiin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan ja 24 artiklan 9 kohdan mukaisesti vuonna 2015.

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 40 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun perustukijärjestelmän täytäntöönpanoa edeltävään vuoteen liittyvien suorien tukien määrittämiseksi huomioon otetaan ainoastaan sellaisille viljelijöille myönnettävät tuet, jotka ovat oikeutettuja suoriin tukiin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan mukaisesti perustukijärjestelmän ensimmäisenä täytäntöönpanovuonna.

2. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan 6 kohdan soveltamiseksi sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) viittaus asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyihin erityisiin tukitoimenpiteisiin ei rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta ottaa huomioon ainoastaan yksi tai useampia kyseisissä erityisissä tukitoimenpiteissä täytäntöönpannuista toimenpiteistä;

b) viljelijälle kalenterivuoden 2014 osalta yhdessä tai useammassa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan 6 kohdassa tarkoitetussa tukijärjestelmässä myönnettävä tuki lasketaan ottamatta huomioon asetuksen (EY) N:o 73/2009 II osaston 4 luvussa säädettyjä vähennyksiä tai epäämisiä;

▼B

c) jäsenvaltio voi puolueettomin ja syrjimättömin perustein päättää tukitasosta, joka otetaan huomioon yhden tai useamman sellaisen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan 6 kohdassa luetellun tukijärjestelmän osalta, jota asianomainen jäsenvaltio soveltaa.

Jäsenvaltio ei saa tätä kohtaa soveltaessaan vaarantaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan c alakohdan eikä 126, 127 ja 129 artiklan mukaisesti myönnetyn tuen tuotantomääristä irrotettua luonnetta.

3. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan 6 kohdan kolmannen alakohdan soveltamiseksi kalenterivuoden 2014 osalta asetuksen (EY) N:o 73/2009 72 a ja 125 a artiklan mukaisesti myönnettävä tuki lasketaan ottamatta huomioon asetuksen (EY) N:o 73/2009 II osaston 4 luvussa säädettyjä vähennyksiä tai epäämisiä.

4. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan 3 kohdassa oleva viittaus viljelijällä oleviin tukioikeuksiin sisältää myös ne tukioikeudet, jotka viljelijä on vuokrannut toiselle viljelijälle vuotta 2014 koskevan hakemuksensa jättämispäivänä.

18 artikla

Tukioikeuksien arvon ja lukumäärän lopullinen vahvistaminen

Jos asetuksen (EU) N:o 1307/2013 25 artiklan 10 artiklassa tai 40 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu ilmoitus viljelijälle perustuu alustaviin tietoihin, asianomaisen jäsenvaltion on vahvistettava ja ilmoitettava viljelijälle tukioikeuksien lopullinen arvo ja lukumäärä sen jälkeen kun kaikki asetuksen (EU) N:o 1306/2013 74 artiklan mukaiset tarkastukset on tehty ja viimeistään perustukijärjestelmän ensimmäistä täytäntöönpanovuotta seuraavan vuoden 1 päivänä huhtikuuta.

19 artikla

Tukioikeuksien arvon vahvistaminen silloin kun viljelijä kohtaa vaikeuksia

1. Jos yksi tai useampi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklassa tai 40 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu suora tuki, joka liittyy vuoteen 2014 tai perustukijärjestelmän täytäntöönpanoa edeltävään vuoteen, on pienempi kuin niitä vuosia, joina esiintyi ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita, edeltävän vuoden vastaavat määrät, alkuperäinen yksikköarvo vahvistetaan niiden määrien perusteella, jotka kyseinen viljelijä sai niitä vuosia edeltävänä vuonna, joina esiintyi ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita.

2. Jäsenvaltio voi päättää rajoittaa 1 kohdan soveltamisen niihin tapauksiin, joissa vuoteen 2014 tai perustukijärjestelmän täytäntöönpanoa edeltävään vuoteen liittyvät suorat tuet ovat pienemmät kuin tietty vastaavien määrien prosenttiosuus niitä vuosia edeltävänä vuonna, joina esiintyi ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita. Kyseisen prosenttiosuuden on oltava vähintään 85 prosenttia.

▼B

20 artikla

Myyntiin liittyvä sopimuslauseke

1. Jäsenvaltio voi päättää, että silloin kun tila tai sen osa myydään, viljelijä voi ennen komission asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan b alakohdan perusteella vahvistamaa viimeistä tukioikeuksien hakupäivämäärää allekirjoitetulla sopimuksella siirtää vastaavat myönnettävät tukioikeudet yhdessä tilan tai sen osan kanssa. Tällöin tukioikeudet on myönnettävä myyjälle ja siirrettävä suoraan ostajalle, joka saa oikeuden tapauksen mukaan siihen, että myyjän vuonna 2014 saamat tuet tai asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklassa tarkoitettujen myyjän vuonna 2014 omistamien tukioikeuksien arvo otetaan huomioon viitearvona kyseisten tukioikeuksien alkuperäisen yksikköarvon vahvistamiseksi.

Tällaisen siirron edellytyksenä on, että myyjä täyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 1 kohdan vaatimukset ja että ostaja täyttää mainitun asetuksen 9 artiklan vaatimukset.

Tällaista myyntiä ei pidetä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuna siirtona ilman maa-alaa.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin jäsenvaltioihin, jotka soveltavat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 luvun 5 jaksoa.

21 artikla

Vuokraukseen liittyvä sopimuslauseke

1. Jäsenvaltio voi päättää, että silloin kun tila tai sen osa vuokrataan, viljelijä voi ennen 20 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päivämäärää allekirjoitetulla sopimuksella vuokrata vastaavat myönnettävät tukioikeudet yhdessä tilan tai sen osan kanssa. Tällöin tukioikeudet on myönnettävä vuokranantajalle ja siirrettävä suoraan vuokraajalle, joka saa oikeuden tapauksen mukaan siihen, että vuokranantajan vuonna 2014 saamat tuet tai asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklassa tarkoitettujen vuokranantajan vuonna 2014 omistamien tukioikeuksien arvo otetaan huomioon viitearvona kyseisten tukioikeuksien alkuperäisen yksikköarvon vahvistamiseksi.

Tällaisen siirron edellytyksenä on, että vuokranantaja täyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 1 kohdan vaatimukset, että vuokraaja täyttää mainitun asetuksen 9 artiklan vaatimukset ja että vuokrasopimus raukeaa perustukijärjestelmässä tehtävän hakemuksen viimeisen jättöpäivän jälkeen.

Tällaista vuokrausta ei pidetä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuna siirtona ilman maa-alaa.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin jäsenvaltioihin, jotka soveltavat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 luvun 5 jaksoa.

▼B

22 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 1 kohdan mukaiset tuensaajat

Asetuksen (EU) N:o 1307/201324 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan a alakohdan i alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan soveltamiseksi ’ruokaperunoilla’ ja ’siemenperunoilla’ tarkoitetaan CN-koodin 0701 muita kuin tärkkelyksen valmistukseen tarkoitettuja perunoita.

Alajakso 2

Tukioikeuksien aktivoiminen ja siirto

23 artikla

Tukioikeuksien arvon laskenta

1. Tukioikeudet lasketaan ensin kolmen desimaalin tarkkuudella ja pyöristetään sitten ylös- tai alaspäin lähimpään toiseen desimaaliin. Jos laskelman tuloksena kolmas desimaali on 5, summa pyöristetään ylöspäin lähimpään toiseen desimaaliin.

2. Jos viljelijä siirtää vajaan tukioikeuden, kyseisen vajaan tukioikeuden arvo lasketaan suhteellisesti jokaisen asianomaisen jäljellä olevan vuoden osalta, kuten asetuksen (EU) N:o 1307/2013 25 tai 40 artiklassa tarkoitetaan.

3. Jäsenvaltio voi muuttaa tukioikeuksia sulauttamalla yhteen viljelijän omistamia vajaita tukioikeuksia. Sulautettujen tukioikeuksien arvo määritellään laskemalla yhteen vajaiden tukioikeuksien arvot jokaisen asianomaisen jäljellä olevan vuoden osalta, kuten asetuksen (EU) N:o 1307/2013 25 tai 40 artiklassa tarkoitetaan.

24 artikla

Tukioikeuksien aktivoimista koskevat vaatimukset

1. ►C1 Viljelijä, jolla on hallinnassaan (omistamiaan tai vuokraamiaan) tukioikeuksia yhtenäishakemuksen viimeisenä jättöpäivänä, voi ilmoittaa tukioikeutensa tuen saamista varten ainoastaan kerran vuodessa. ◄

▼C1

Jos viljelijä kuitenkin käyttää yhtenäishakemuksen muutosmahdollisuutta niiden sääntöjen mukaisesti, jotka komissio on vahvistanut asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan b alakohdan perusteella, hän voi ilmoittaa tukea varten myös (omistamansa tai vuokraamansa) tukioikeudet, jotka hänellä on hallinnassaan päivänä, jona hän ilmoittaa muutokset toimivaltaiselle viranomaiselle, edellyttäen, ettei joku toinen viljelijä ilmoita asianomaisia tukioikeuksia tukea varten saman vuoden osalta.

▼B

Jos viljelijä saa toiselta viljelijältä siirron kautta tukioikeuksia, jotka asianomainen toinen viljelijä oli jo ilmoittanut tukea varten, niitä koskeva siirronsaajan lisäilmoitus voidaan hyväksyä ainoastaan, jos siirtäjä

▼B

on jo ilmoittanut siirrosta toimivaltaiselle viranomaiselle niiden sääntöjen mukaisesti, jotka komissio on vahvistanut asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 5 kohdan perusteella, ja poistaa kyseiset tukioikeudet omasta yhtenäishakemuksestaan siinä yhtenäishakemuksen muuttamiselle asetetussa määräajassa, jonka komissio on vahvistanut asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan b alakohdan perusteella.

▼M3

2. Jos viljelijä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoittaa tukioikeuksien lukumäärän, joka ylittää viljelijän ilmoittaman tukikelpoisen kokonaispinta-alan, tukioikeus tai tukioikeuden osa, joka osittain ylittää tukikelpoisen pinta-alan, katsotaan täysin aktivoiduksi mainitun asetuksen 31 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi. Tuki lasketaan kuitenkin tukikelpoisen hehtaarin osan perusteella.

▼B

25 artikla

Tukioikeuksien siirtäminen

1. Tukioikeuksia voidaan siirtää milloin tahansa vuoden aikana.

2. Jos jäsenvaltio käyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 3 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa, sen on määriteltävä mainitussa säännöksessä tarkoitetut alueet asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 3 kohdan ensimmäisenä soveltamisvuonna viimeistään yhtä kuukautta ennen päivämäärää, jonka jäsenvaltio vahvistaa mainitun asetuksen 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Alajakso 3

Kansalliset tai alueelliset varannot

26 artikla

Palauttaminen kansalliseen tai alueelliseen varantoon tukioikeuksien siirrosta suoritettavan pidätyksen vuoksi

Jos jäsenvaltio käyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 4 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa, se voi päättää puolueettomin perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, palauttaa kansalliseen tai alueelliseen varantoon enintään 30 prosenttia jokaisen ilman asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja vastaavia tukikelpoisia hehtaareita siirretyn tukioikeuden vuotuisesta yksikköarvosta tai vastaavan, tukioikeuksien lukumääränä ilmaistun määrän.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi säätää, että perustukijärjestelmän ensimmäisten kolmen vuoden aikana varantoon palautettava osuus on enintään 50 prosenttia kunkin tukioikeuden vuotuisesta yksikköarvosta tai ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vastaava, tukioikeuksien lukumääränä ilmaistu määrä.

▼B

27 artikla

Satunnaista voittoa koskevan lausekkeen soveltaminen

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 28 artiklan ja 40 artiklan 5 kohdan soveltamiseksi kyseisissä säännöksissä tarkoitettujen tukioikeuksien arvon korotus määritellään vertaamalla asetuksen (EU) N:o 1307/2013 25 artiklan 4 kohdan ja 26 artiklan tai 40 artiklan 3 kohdan soveltamisesta johtuvien viljelijän tukioikeuksien arvoa sen jälkeen, kun mainitun asetuksen 28 artiklassa tai 40 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu myynti tai vuokraus on tapahtunut, viljelijän tukioikeuksien arvoon ilman myyntiä tai vuokrausta.

28 artikla

Kansallisesta tai alueellisesta varannosta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 6 kohdan mukaisesti myönnettävien tukioikeuksien vahvistaminen

1. ►C1 Silloin kun nuori viljelijä tai maataloustoimintansa aloittava viljelijä hakee tukioikeuksia kansallisesta tai alueellisesta varannosta ilman että hänellä on hallinnassaan yhtään (omistettua tai vuokrattua) tukioikeutta, hänelle on asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 6 kohdan soveltamiseksi annettava hänellä viimeisenä päivänä, jona voidaan jättää hakemus tukioikeuksien myöntämisestä tai tukioikeuksien arvon lisäämisestä ja jonka komissio on vahvistanut asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan b alakohdan perusteella, hallinnassaan olevien (omistettujen tai vuokrattujen) tukikelpoisten hehtaarien lukumäärää vastaava määrä tukioikeuksia. ◄

2. ►C1 Silloin kun nuori viljelijä tai maataloustoimintansa aloittava viljelijä hakee tukioikeuksia kansallisesta tai alueellisesta varannosta ja hänellä on hallinnassaan (omistettuja tai vuokrattuja) tukioikeuksia, hänelle on annettava hänellä 1 kohdassa tarkoitettuna hakemuksen viimeisenä jättöpäivänä hallinnassaan olevien (omistettujen tai vuokrattujen) tukikelpoisten hehtaarien, joita varten hänellä ei ole hallinnassaan (omistettuja eikä vuokrattuja) tukioikeuksia, lukumäärää vastaava määrä tukioikeuksia. ◄

▼C1

Jos viljelijän hallinnassa olevien (omistettujen tai vuokrattujen) tukioikeuksien arvo on pienempi kuin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 8 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu kansallinen tai alueellinen keskiarvo, kyseisten tukioikeuksien vuotuisia yksikköarvoja voidaan korottaa kansalliseen tai alueelliseen keskiarvoon asti, kuten mainitun asetuksen 30 artiklan 10 kohdassa säädetään.

▼B

Jos jäsenvaltio kuitenkin soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 10 kohdassa tarkoitettua korotusta mainitun asetuksen 30 artiklan 7 kohdan soveltamiseksi, tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu korotus on kyseisessä jäsenvaltiossa pakollinen. Tällaisen korotuksen on oltava samansuuruinen kuin korkein asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 7 kohdan soveltamiseksi sovellettava korotus.

3. Jos jäsenvaltio soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 6 tai 7 kohtaa, kyseisissä säännöksissä vahvistettuja tukioikeuksien myöntämiseen liittyviä rajoituksia voidaan soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 6 mukaiseen tukioikeuksien myöntämiseen soveltuvin osin.

▼C1

Jäsenvaltio voi kuitenkin päättää, että jos yhden tai useamman ensimmäisessä alakohdassa säädetyn rajoituksen soveltaminen johtaa siihen, että niiden tukioikeuksien kokonaismäärä, jotka viljelijällä jo on hallinnassaan ja jotka aiotaan myöntää varannosta, on pienempi kuin hänen tukikelpoisten hehtaariensa kiinteä prosenttiosuus vuonna, jona viljelijä hakee tukioikeuksia varannosta, kyseiselle viljelijälle on myönnettävä lisää tukioikeuksia siten, että niiden lukumäärä vastaa tiettyä osuutta hänen asianomaisen vuoden hakemuksessaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettujen tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärästä.

▼B

Tämän artiklan toisessa alakohdassa tarkoitettu kiinteä prosenttiosuus lasketaan tämän asetuksen 31 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulla menetelmällä.

Tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu osuus viljelijän tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärästä lasketaan siten, että se on puolet prosentteina ilmaistusta erotuksesta seuraavien välillä: tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu kiinteä prosenttiosuus ja viljelijällä olevien tukioikeuksien osuus suhteessa hänen tukikelpoisiin hehtaareihinsa, jotka on ilmoitettu asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti hakemuksessa tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun vuoden osalta. Tämän kohdan soveltamiseksi ’viljelijällä olevilla tukioikeuksilla’ tarkoitetaan tukioikeuksia, jotka viljelijällä jo on ja jotka aiotaan myöntää varannosta.

▼C1

Jäsenvaltio voi tämän kohdan toisessa, kolmannessa ja neljännessä alakohdassa tarkoitettujen tukikelpoisten hehtaarien määrää laskiessaan päättää olla ottamatta huomioon pysyvien viljelykasvien aloja, pysyvän nurmen aloja asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuilla ilmasto-olosuhteiltaan vaikeilla alueilla tai asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti pysyväksi nurmeksi katsottuja aloja.

▼B

Jäsenvaltio, joka käyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 23 artiklassa säädettyä mahdollisuutta soveltaa perustukijärjestelmää alueellisella tasolla, voi käyttää tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun laskentamenetelmän perustana asianomaisella alueella vuonna 2015 myönnettyjä/ilmoitettuja kokonaismääriä.

Toisessa alakohdassa tarkoitetun kynnyksen määrittämiseksi huomioon ei oteta viljelijän 19 päivän lokakuuta 2011 jälkeen hankkimaa tai vuokraamaa maata.

4. Tämän artiklan soveltamiseksi huomioon otetaan vain ne maataloustoiminnan aloittaneet viljelijät, jotka aloittivat maataloustoimintansa kalenterivuonna 2013 tai jonakin sitä seuraavana vuonna ja jotka ovat jättäneet perustukihakemuksen kahden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona he aloittivat maataloustoiminnan harjoittamisen.

▼B

29 artikla

Kansallisesta tai alueellisesta varannosta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 7 kohdan mukaisesti myönnettävien tukioikeuksien vahvistaminen

1. Silloin kun myönnetään uusia tukioikeuksia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 10 kohdan mukaisesti, ne on mainitun asetuksen 30 artiklan 7 kohdan soveltamiseksi myönnettävä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin ja asianomaisen jäsenvaltion vahvistamien puolueettomien perusteiden mukaisesti.

2. ►C1 Jos viljelijällä, jolla ei ole hallinnassaan yhtään (omistettua eikä vuokrattua) tukioikeutta, on oikeus saada asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 7 kohdan mukaisesti tukioikeuksia kansallisesta tai alueellisesta varannosta ja hän hakee niitä, hänelle myönnetään tukioikeuksia enintään sama määrä kuin hänellä on hallinnassaan (omistettuja tai vuokrattuja) tukikelpoisia hehtaareita 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna hakemuksen viimeisenä jättöpäivänä. ◄

3. ►C1 Jos viljelijällä, jolla on hallinnassaan (omistettuja tai vuokrattuja) tukioikeuksia, on oikeus saada asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 7 kohdan mukaisesti tukioikeuksia kansallisesta tai alueellisesta varannosta ja hän hakee niitä, hänelle myönnetään tukioikeuksia enintään sama määrä kuin hänellä on hallinnassaan 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna hakemuksen viimeisenä jättöpäivänä (omistettuja tai vuokrattuja) tukikelpoisia hehtaareita, joita varten hänellä ei ole hallinnassaan (omistettuja eikä vuokrattuja) tukioikeuksia. ◄

▼C1

Jos viljelijän hallinnassa olevien (omistettujen tai vuokrattujen) tukioikeuksien arvo on pienempi kuin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 8 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu kansallinen tai alueellinen keskiarvo, kyseisten tukioikeuksien vuotuisia yksikköarvoja voidaan korottaa kansalliseen tai alueelliseen keskiarvoon asti, kuten mainitun asetuksen 30 artiklan 10 kohdassa säädetään.

▼B

4. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltio ei saa vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1122/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti hakuvuoden 2013 osalta vahvistamansa päivämäärän jälkeiselle ajanjaksolle vaatimuksia, jotka liittyvät tuotantoon tai muihin alakohtaisiin tietoihin.

30 artikla

Lisäsäännöt, jotka koskevat kansallisesta tai alueellisesta varannosta saatujen tukioikeuksien vahvistamista

1. ►C1 Kun jäsenvaltio korottaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 10 kohdassa tarkoitettuja tukioikeuksien vuosittaisia yksikköarvoja, sen on korotettava niiden (omistettujen tai vuokrattujen) tukioikeuksien yksikköarvoa, jotka viljelijällä jo on hallinnassaan päivänä, jona haetaan tukioikeuksien myöntämistä kansallisesta tai alueellisesta varannosta, puolueettomin perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen. ◄

▼B

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltio ei saa vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1122/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti hakuvuoden 2013 osalta vahvistamansa päivämäärän jälkeiselle ajanjaksolle vaatimuksia, jotka liittyvät tuotantoon tai muihin alakohtaisiin tietoihin.

31 artikla

Viljelijän kohtaamat vaikeudet

1. Jos viljelijä, joka ei ole ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi voinut hakea tukioikeuksien myöntämistä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 1 kohdan tai 39 artiklan 1 kohdan mukaisesti, hakee tukioikeuksia kansallisesta tai alueellisesta varannosta, hänelle on myönnettävä tukioikeuksia mainitun asetuksen 30 artiklan 7 kohdan c alakohdan mukaisesti. Jäsenvaltion on vahvistettava vuotuiset yksikköarvot tukioikeuksille, jotka myönnetään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 25 tai 40 artiklan ja jäsenvaltioiden kyseisissä artikloissa säädettyjen vaihtoehtojen osalta tekemien päätösten mukaisesti.

2. Jäsenvaltio voi päättää, että jos yhden tai useamman asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 3–7 kohdassa säädetyn tukioikeuksien myöntämiseen liittyvän rajoituksen soveltaminen johtaa siihen, että viljelijälle myönnettävien tukioikeuksien lukumäärä on pienempi kuin hänen tukikelpoisten hehtaariensa kiinteä prosenttiosuus, ja viljelijä hakee tukioikeuksia kansallisesta tai alueellisesta varannosta, hänellä on katsottava olevan mainitun asetuksen 30 artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja erityisiä haittoja. Tällöin kyseiselle viljelijälle on myönnettävä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti tukioikeuksia siten, että niiden lukumäärä vastaa tiettyä osuutta hänen vuotta 2015 koskevassa hakemuksessaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettujen tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärästä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu kiinteä prosenttiosuus lasketaan jakamalla jäsenvaltiossa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 3–7 kohdassa säädettyjen rajoitusten soveltamisen jälkeen vuonna 2015 myönnettyjen tukioikeuksien kokonaismäärä jäsenvaltiossa vuonna 2015 asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettujen tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärällä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu osuus viljelijän tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärästä lasketaan siten, että se on puolet prosentteina ilmaistusta erotuksesta seuraavien välillä: ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettu kiinteä prosenttiosuus ja viljelijän tukioikeuksien osuus suhteessa hänen vuonna 2015 asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoittamiinsa tukikelpoisiin hehtaareihin.

▼C1

Jäsenvaltio voi tämän kohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen tukikelpoisten hehtaarien määrää laskiessaan päättää olla ottamatta huomioon pysyvien viljelykasvien aloja, pysyvän nurmen aloja asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuilla ilmasto-olosuhteiltaan vaikeilla alueilla tai mainitun asetuksen 4 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti pysyväksi nurmeksi katsottuja aloja.

▼B

Jäsenvaltio, joka käyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 23 artiklassa säädettyä mahdollisuutta soveltaa perustukijärjestelmää alueellisella tasolla, voi käyttää tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun laskentamenetelmän perustana asianomaisella alueella vuonna 2015 myönnettyjä/ilmoitettuja kokonaismääriä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun kynnyksen määrittämiseksi huomioon ei oteta viljelijän 19 päivän lokakuuta 2011 jälkeen hankkimaa tai vuokraamaa maata.

Alajakso 4

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklan 3 kohtaa soveltavat jäsenvaltiot

32 artikla

Täytäntöönpano asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklan 3 kohtaa soveltavissa jäsenvaltioissa

Jollei tässä alajaksossa toisin säädetä, tämän jakson säännöksiä sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklan 3 kohtaa soveltaviin jäsenvaltioihin.

33 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklan 4 kohdan soveltaminen

Sen määrittelemiseksi, minkä tukioikeuksien voimassaolo päättyy asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti, ensisijaisia ovat tukioikeudet, joiden arvo on alhaisin.

Jos tukioikeudet ovat samanarvoisia, omistettujen tukioikeuksien lukumäärää ja vuokrattujen tukioikeuksien lukumäärää on vähennettävä samassa suhteessa.

Jäsenvaltio voi päättää soveltaa ensimmäistä ja toista alakohtaa alueellisella tasolla.

34 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan mukaisten tukioikeuksien arvon määrittäminen mainitun asetuksen 21 artiklan 3 kohtaa soveltavissa jäsenvaltioissa

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklan 3 kohtaa soveltava jäsenvaltio voi tukioikeuksien alkuperäisen yksikköarvon määrittämiseksi mukauttaa mainitun asetuksen 26 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua vuoden 2014 tukimäärää vähentämällä siitä ennen vähennyksiä ja epäämisiä niistä tukioikeuksista johtuvan määrän, joiden voimassaolo on päättynyt asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

▼B

2 JAKSO

Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä

35 artikla

Tukikelpoiset hehtaarit yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltavissa jäsenvaltioissa

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 luvun 4 jaksossa säädetyn yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamiseksi, mukaan lukien asetuksen (EU) N:o 1307/2013 sisältämät viittaukset kyseisen järjestelmän soveltamiseksi ilmoitettuihin tukikelpoisiin hehtaareihin, huomioon otetaan ainoastaan delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 23 alakohdan a alakohdan mukaisesti määritetyt tukikelpoiset hehtaarit.

36 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 36 artiklan 3 kohdan soveltaminen

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 36 artiklan 3 kohdassa säädettyyn yhtenäisen pinta-alatuen eriyttämiseen sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) viittaus asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyihin erityisiin tukitoimenpiteisiin ei rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta ottaa huomioon ainoastaan yksi tai useampia kyseisissä erityisissä tukitoimenpiteissä täytäntöönpannuista toimenpiteistä;

b) jäsenvaltio voi puolueettomin ja syrjimättömin perustein päättää tukitasosta, joka otetaan huomioon asianomaisen jäsenvaltion mainitun asetuksen 36 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti tai tapauksen mukaan kolmannen alakohdan mukaisesti soveltaman yhden tai useamman järjestelmän osalta; kun asianomaisessa järjestelmässä vuonna 2014 myönnetty tuki otetaan huomioon yhtenäisen pinta-alatuen eriyttämiseksi, käytettävä määrä ei saa kuitenkaan olla suurempi kuin yksittäiselle viljelijälle tällaisessa järjestelmässä vuonna 2014 myönnetty vastaava määrä;

c) kun asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 126, 127 ja 129 artiklan mukaisesti myönnetty tuki otetaan huomioon, tällainen eriyttäminen ei saa vaarantaa kyseisten järjestelmien tuotantomääristä irrotettua luonnetta.

Tätä eriyttämistä voidaan soveltaa viljelijöihin, jotka saivat vuonna 2014 asetuksen (EU) N:o 1307/2013 36 artiklan 3 kohdan toisessa, kolmannessa tai neljännessä alakohdassa tarkoitettua tukea. Hehtaarikohtainen määrä vahvistetaan vuosittain jakamalla yksittäiselle viljelijälle käytettävissä olevan yhtenäisen pinta-alatuen eriyttämiseksi tarvittava määrä viljelijän asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti ilmoittamalla tukikelpoisten hehtaarien lukumäärällä.

▼B

2. Jos tuen määrä yhdessä tai useammassa vuoteen 2014 liittyvässä, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 36 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetussa tukijärjestelmässä on pienempi kuin niitä vuosia, joina esiintyi ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita, edeltävän vuoden vastaava määrä tai vastaavat määrät, jäsenvaltion on otettava huomioon tuki, joka on myönnetty asianomaisissa tukijärjestelmissä niitä vuosia edeltävänä vuonna, joina esiintyi ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita.

Jäsenvaltio voi päättää rajoittaa ensimmäisen kohdan soveltamisen niihin tapauksiin, joissa vuoteen 2014 liittyvät suorat tuet ovat pienemmät kuin tietty vastaavien määrien prosenttiosuus niitä vuosia edeltävänä vuonna, joina esiintyi ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita. Kyseisen prosenttiosuuden on oltava vähintään 85 prosenttia.

3. Jäsenvaltio voi päättää, että perinnön tai ennakkoperinnön tapauksessa yhtenäisen pinta-alatuen eriyttämistä voidaan soveltaa tilan perineeseen viljelijään, jos kyseinen viljelijä on tukikelpoinen yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä.

37 artikla

Hampun tuotanto yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä

Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmään sovelletaan 9 artiklaa soveltuvin osin.

3 LUKU

VIHERRYTTÄMINEN

1 JAKSO

Vastaavuus

38 artikla

Kansallisiin tai alueellisiin sertifiointijärjestelmiin sovellettavat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät panna täytäntöön asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja vastaavia käytäntöjä, on nimettävä yksi tai useampi julkinen tai yksityinen sertifiointielin, joka todentaa, että viljelijä noudattaa tilallaan mainitun asetuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisia käytäntöjä.

2. Julkisten tai yksityisten sertifiointielinten on täytettävä seuraavat ehdot:

a) niillä on oltava sertifiointitehtävien hoitamiseen tarvittava asiantuntemus, välineistö ja infrastruktuuri;

b) niillä on oltava riittävästi pätevää ja kokenutta henkilöstöä;

▼B

c) niiden on oltava puolueettomia, eikä niillä saa olla sertifiointitehtävien hoitamiseen liittyviä eturistiriitoja.

Yksityiset sertifiointielimet on maataloustuotannon alalla akkreditoitava standardin EN ISO/IEC 17021 (Vaatimukset johtamisjärjestelmiä auditoiville ja sertifioiville elimille) tai standardin EN ISO/IEC 17065 (Vaatimustenmukaisuuden arviointi. Vaatimukset tuotteita, prosesseja ja palveluita sertifioiville elimille) mukaisesti. Akkreditoinnin saa tehdä ainoastaan kansallinen akkreditointielin jäsenvaltiossa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 ([1]) mukaisesti.

3. Julkisen tai yksityisen sertifiointielimen nimeäminen on peruutettava, jos se ei täytä sen nimeämiselle 2 kohdassa asetettuja ehtoja.

39 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun määrän laskeminen

1. Niiden viljelijöiden osalta, jotka päättävät soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisina vastaavina käytäntöinä mainitun asetuksen liitteessä IX olevan I jakson 3 ja 4 kohdassa sekä III jakson 7 kohdassa tarkoitettuja ja kyseiseen liitteeseen lisättäviä muita vastaavia käytäntöjä, jotka edellyttävät erityistä laskelmaa päällekkäisen rahoituksen välttämiseksi, jäsenvaltioiden on vähennettävä asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 6 kohdan perusteella lasketusta hehtaarikohtaisesta tukimäärästä määrä, joka vastaa kolmasosaa keskimääräisestä hehtaarikohtaisesta viherryttämistuesta asianomaisessa jäsenvaltiossa tai asianomaisella alueella, kunkin sellaisen viherryttämiskäytännön osalta, jota sovellettu käytäntö vastaa.

▼C1

Keskimääräinen hehtaarikohtainen viherryttämistuki asianomaisessa jäsenvaltiossa tai asianomaisella alueella lasketaan käyttäen perustana asetuksen (EU) N:o 1307/2013 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua prosenttiosuutta mainitun asetuksen liitteessä II esitettyjen vuosien 2015–2019 kansallisten enimmäismäärien keskiarvosta, sekä vuonna 2015 asetuksen (EU) N:o 1307/2013 33 tai 36 artiklan mukaisesti ilmoitettua tukikelpoisten hehtaarien lukumäärää. Jäsenvaltiot, jotka päättävät soveltaa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja käytäntöjä jo vuonna 2015, voivat arvioida vuonna 2015 ilmoitettavien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärän asetuksen (EY) N:o 73/2009 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti vuonna 2014 tehtyjen ilmoitusten perusteella.

▼B

2. ►C1 Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot, jotka päättävät soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 9 kohdan kolmatta alakohtaa, voivat yksittäiseltä pohjalta soveltaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vähennystä määrällä, joka vastaa kolmannesta asianomaisen viljelijän keskimääräisestä hehtaarikohtaisesta viherryttämistuesta. ◄

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

▼C1

Viljelijän keskimääräinen viherryttämistuki lasketaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 9 kohdan kolmannen ja neljännen alakohdan mukaisesti vuosia 2015–2019 koskevan yksittäisen tuen keskiarvon perusteella ja viljelijän mainitun asetuksen 33 artiklan mukaisesti vuonna 2015 ilmoittaman tukikelpoisen hehtaarimäärän perusteella.

▼B

2 JAKSO

Viljelyn monipuolistaminen

40 artikla

Eri viljelykasvien osuuksien laskeminen viljelyn monipuolistamiseksi

1. ►C1 Laskettaessa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 artiklan 1 kohdassa säädettyjä eri viljelykasvien osuuksia huomioitava ajanjakso on viljelykauden tarkoituksenmukaisin osa ottaen huomioon kansalliset perinteiset viljelykäytännöt. ◄ ►M3 Kyseinen ajanjakso voidaan vahvistaa kansallisella, alueellisella tai tarkoituksenmukaisella aluetta alemmalla tasolla. ◄

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseinen ajanjakso viljelijöille ajoissa. Jokainen tilan kokonaispeltoalaan kuuluva hehtaari otetaan eri viljelykasvien osuuksien laskemista varten huomioon ainoastaan kerran kunakin hakuvuonna.

2. ►C1 Eri viljelykasvien osuuksia laskettaessa viljelykasvin kattamaan alaan voidaan sisällyttää maisemapiirteet, jotka kuuluvat delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 9 artiklan mukaiseen tukikelpoiseen alaan. ◄

3. ►C1 Sekaviljelyaloilla, joilla viljellään samaan aikaan kahta tai useampaa viljelykasvia erillisissä riveissä, kutakin viljelykasvia pidetään erillisenä viljelykasvina, jos se kattaa vähintään 25 prosenttia kyseisestä alasta. ◄ Erillisen viljelykasvin kattama ala lasketaan jakamalla sekaviljelyala niiden viljelykasvien lukumäärällä, jotka kattavat vähintään 25 prosenttia alasta, riippumatta siitä, mikä viljelykasvin tosiasiallinen osuus kyseisestä alasta on.

▼C1

Jos sekaviljelyä harjoitetaan jollakin alalla viljelemällä pääkasvia, jonka alle kylvetään toista kasvia, alaa pidetään vain pääkasvilla viljeltynä.

▼B

►C1 Jos alalle kylvetään siemenseosta, sitä pidetään yhdellä kasvilla viljelynä riippumatta siitä, mitä viljelykasveja seoksessa on. ◄ Tällaista yhtä viljelykasvia kutsutaan nimellä ”seoskasvusto”, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 artiklan 4 kohdan d alakohdan soveltamista. Jos voidaan vahvistaa, että siemenseoksiin sisältyvät lajit poikkeavat toisistaan, jäsenvaltio voi katsoa kyseisten eri siemenseosten olevan erillisiä viljelykasveja, jos kyseisiä eri siemensekoituksia ei käytetä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 artiklan 4 kohdan d alakohdassa tarkoitettua viljelykasvia varten.

▼M3

Jäsenvaltiot voivat katsoa, että alat, joilla viljellään eri viljelykasveja toistensa vieressä, ovat yhdellä ”seoskasvustolla” viljeltyjä, kuten tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetaan, jos kukin yksittäinen viljelykasvi kattaa alan, joka on pienempi kuin jäsenvaltioiden vahvistama asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu vähimmäisala.

▼B

3 JAKSO

Pysyvä nurmi

41 artikla

▼C1

Kehys muiden ympäristön kannalta herkkien pysyvien nurmien alojen nimeämiseksi Natura 2000 –alueiden ulkopuolella

▼B

Direktiivin 92/43/ETY tai 2009/147/EY soveltamisalaan kuuluvien alueiden ulkopuolella sijaitsevat ympäristöllisesti herkät pysyvän nurmen alat, joita tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, nimetään yhden tai useamman seuraavan perusteen perusteella:

a) niiden maaperästä on suuri prosenttiosuus orgaanista hiiltä, kuten soita ja kosteikkoja;

b) niillä on direktiivin 92/43/ETY liitteessä I lueteltuja tai kansallisessa lainsäädännössä suojeltuja luontotyyppejä;

c) niillä on direktiivin 92/43/ETY liitteessä II lueteltuja tai kansallisessa lainsäädännössä suojeltuja kasvilajeja;

d) ne ovat erityisen tärkeitä direktiivin 2009/147/EY liitteessä I luetelluille luonnonvaraisille lintulajeille;

e) ne ovat erityisen tärkeitä direktiivin 92/43/ETY nojalla suojelluille tai kansallisessa lainsäädännössä suojelluille luonnonvaraisille eläinlajeille;

f) niillä on luonnonarvoltaan merkittävää pysyvää nurmea, joka on määritelty jäsenvaltion vahvistamin puolueettomin perustein;

g) niiden maaperä on suuressa eroosioriskissä;

h) ►C1 ne sijaitsevat vesienhoitosuunnitelmassa direktiivin 2000/60/EY nojalla herkäksi nimetyllä alueella. ◄

Jäsenvaltio voi vuosittain päättää lisätä uusia nimettyjä aloja, ja sen on ilmoitettava päätöksestään viljelijöille ajoissa.

▼B

42 artikla

▼C1

Alojen muuttaminen takaisin pysyväksi nurmeksi, kun ympäristön kannalta herkkiä pysyvien nurmien aloja koskevaa velvoitetta ei noudateta

Jos viljelijä on ottanut muuhun käyttötarkoitukseen tai kyntänyt pysyvää nurmea, johon sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua velvoitetta, asianomaisen jäsenvaltion on säädettävä velvoitteesta muuttaa ala takaisin pysyväksi nurmeksi, ja se voi tapauskohtaisesti antaa viljelijää velvoittavia tarkkoja ohjeita siitä, miten aiheutettu ympäristövahinko korjataan ja alan asema ympäristön kannalta herkkänä alueena palautetaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/35/EY ([1]) soveltamista.

▼B

Kun noudattamatta jättäminen on todettu, viljelijälle on ilmoitettava viipymättä tämän velvoitteesta muuttaa alat takaisin pysyväksi nurmeksi tiettyyn päivämäärään mennessä. Kyseinen päivämäärä ei voi olla myöhäisempi kuin seuraavan vuoden yhtenäishakemuksen jättämiselle vahvistettu päivämäärä tai Ruotsin ja Suomen osalta seuraavan vuoden 30 päivä kesäkuuta.

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan h alakohdassa säädetään, pysyväksi nurmeksi takaisin muutettuja aloja pidetään pysyvänä nurmena ensimmäisestä takaisinmuuttamispäivästä alkaen ja niihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua velvoitetta.

43 artikla

Pysyvän nurmen osuuden laskeminen

1. ►C1 Laskettaessa pysyvän nurmen suhdetta maatalousmaan kokonaisalaan sekä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua viiteosuutta huomioon ei oteta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 V osastossa tarkoitettuun pienviljelijäjärjestelmään osallistuvien viljelijöiden ilmoittamia aloja eikä neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 ([2]) 11 artiklan mukaisesti luonnonmukaiseen tuotantoon käytettäviä tilan yksiköitä. ◄

2. ►C1 Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesta pysyvän nurmen aloja koskevasta laskelmasta voidaan vähentää alat, jotka viljelijä on vuonna 2012 ilmoittanut pysyväksi laitumeksi ja jotka on otettu muuhun käyttötarkoitukseen, sellaisen pysyvän laitumen tai pysyvän nurmen hehtaarien lukumäärään asti, jonka viljelijä on perustanut vuoden 2012 jälkeen ja ilmoittanut vuonna 2015 kansallisella, alueellisella, aluetta alemmalla tasolla tai tilan tasolla, jos asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 93 artiklan 3 kohdassa säädettyjä pysyvän laitumen säilyttämistä koskevia olemassa olevia sääntöjä noudatetaan. ◄

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/35/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta (EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56).

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 834/2007, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2007, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta (EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1).

▼B

Laskettaessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun, vuoden 2012 jälkeen perustetun pysyvän laitumen tai pysyvän nurmen hehtaarien lukumäärää huomioon otetaan ainoastaan ne pysyvän laitumen tai pysyvän nurmen hehtaarit, jotka sijaitsevat maatalousmaalla, joka on ilmoitettu vuonna 2012, 2013 tai 2014 asetuksen (EY) No 73/2009 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

▼M5

3. Jäsenvaltion on mukautettava viiteosuutta, jos se arvioi että kyseisen osuuden kehitykseen kohdistuu merkittävä vaikutus erityisesti sen vuoksi, että luonnonmukaisessa tuotannossa oleva ala tai pienviljelijäjärjestelmään osallistujien määrä muuttuu, tai silloin kun jäsenvaltio tekee päätöksen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan a, b tai c alakohdan mukaisesti. Tällöin jäsenvaltion on annettava mukautus perusteluineen tiedoksi komissiolle viipymättä.

▼B

44 artikla

Pysyvän nurmen osuuden säilyttäminen

▼M5

1. Jäsenvaltio voi säätää viljelijöiden yksilökohtaisista velvoitteista olla muuttamatta pysyvän nurmen käyttötarkoitusta, myös silloin kun jäsenvaltio soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan a alakohtaa, olla kyntämättä pysyvän nurmen aloja ilman ennakkolupaa. Viljelijälle on ilmoitettava kyseisestä velvoitteesta viipymättä ja joka tapauksessa ennen sen vuoden 15 päivää marraskuuta, jona asianomainen jäsenvaltio antaa kyseisen säännöksen. Kyseistä velvoitetta sovelletaan ainoastaan viljelijöihin, joita koskevat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 3 luvun mukaiset velvoitteet sellaisten pysyvän nurmen alojen osalta, joihin ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 1 kohtaa.

Luvan myöntämisessä voidaan soveltaa puolueettomia ja syrjimättömiä perusteita, mukaan lukien ympäristöön liittyvät perusteet. Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun lupaan sovelletaan edellytystä, jonka mukaan toinen, vastaavasta määrästä hehtaareita koostuva ala perustetaan pysyväksi nurmeksi, tai jos jäsenvaltio soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan a alakohtaa, edellytystä, jonka mukaan toinen tai sama ala perustetaan pysyväksi nurmeksi, kyseistä alaa pidetään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan h alakohdasta poiketen pysyvänä nurmena ensimmäisestä muuttamisen, mukaan lukien kyntäminen, jälkeisestä päivästä alkaen. Tällaisia aloja on käytettävä heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien viljelyyn vähintään viiden perättäisen vuoden ajan niiden muuttamispäivästä, mukaan lukien kyntäminen. Jäsenvaltio voi kuitenkin päättää, että silloin kun viljelijä muuttaa heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien viljelyyn jo käytettyjen alojen käyttötarkoituksen pysyväksi nurmeksi, tällaisia aloja on käytettävä heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien viljelyyn vielä niin monta vuotta kuin tarvitaan viiteen perättäiseen vuoteen.

▼B

2. Kun todetaan, että asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu osuus on vähentynyt yli 5 prosenttia kyseisessä artiklassa tarkoitetusta viiteosuudesta, asianomaisen jäsenvaltion on säädettävä velvoitteesta muuttaa ala takaisin pysyväksi nurmeksi sekä vahvistettava säännöt, joilla estetään muiden pysyvän nurmen alojen käyttötarkoituksen muuttaminen.

▼B

Jäsenvaltion on määriteltävä ne viljelijät, joihin sovelletaan pysyväksi nurmeksi takaisin muuttamista koskevaa velvoitetta, seuraavien viljelijöiden joukosta:

a) viljelijät, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 3 luvun mukaisia velvoitteita sellaisten pysyvän nurmen alojen osalta, joihin ei sovelleta mainitun asetuksen 45 artiklan 1 kohtaa; ja

b) ►C1 viljelijät, joilla on asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 19 artiklan mukaisesti jätettyjen hakemusten perusteella kahden edeltävän kalenterivuoden aikana tai vuonna 2015 kolmen edeltävän vuoden aikana käytettävissään maatalousmaata, jonka käyttötarkoitus on muutettu pysyvästä nurmesta tai pysyvästä laitumesta muuhun käyttötarkoitukseen. ◄

▼C1

Jos toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut ajankohdat sisältävät vuotta 2015 edeltäviä kalenterivuosia, pysyväksi nurmeksi takaisin muuttamista koskevaa velvoitetta sovelletaan myös aloihin, joiden käyttötarkoitus on muutettu pysyvänä laitumena olevasta maasta, johon sovellettiin asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan 2 kohdassa tai asetuksen (EU) N:o 1306/2013 93 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua velvoitetta, muihin käyttötarkoituksiin.

▼B

Kun jäsenvaltio määrittelee viljelijät, joiden on muutettava aloja takaisin pysyväksi nurmeksi, sen on määrättävä velvoite ensin niille viljelijöille, joilla on käytettävissään ala, jonka käyttötarkoitus on muutettu pysyvästä nurmesta tai pysyvästä laitumesta muuhun käyttötarkoitukseen tapauksen mukaan tämän artiklan 1 kohdassa tai asetuksen (EY) N:o 1122/2009 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun lupavaatimuksen vastaisesti. Tällaisten viljelijöiden on muutettava takaisin pysyväksi nurmeksi koko se ala, jonka käyttötarkoitus oli muutettu.

3. ►C1 Jos 2 kohdan neljännen alakohdan soveltaminen ei johda asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun osuuden lisääntymiseen 5 prosentin kynnyksen yläpuolelle, jäsenvaltion on säädettävä, että viljelijöiden, joilla on käytettävissään ala, jonka käyttötarkoitus on muutettu pysyvästä nurmesta tai pysyvästä laitumesta muuhun käyttötarkoitukseen tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuina ajanjaksoina, on myös muutettava tietty prosenttiosuus kyseisestä käyttötarkoitukseltaan muutetusta alasta takaisin pysyväksi nurmeksi tai perustettava pysyväksi nurmeksi toinen kyseistä prosenttiosuutta vastaava ala. ◄ Kyseinen prosenttiosuus lasketaan sen alan perusteella, jonka käyttötarkoituksen viljelijä on muuttanut tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuina ajanjaksoina, ja sen alan perusteella, joka tarvitaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun osuuden nostamiseksi 5 prosentin kynnyksen yläpuolelle.

Jäsenvaltio voi ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun prosenttiosuuden laskemiseksi jättää alan, jonka käyttötarkoituksen viljelijä on muuttanut, niiden alojen ulkopuolelle, joista tuli pysyvää nurmea 31 päivän joulukuuta 2015 jälkeen, jos se tekee hallinnollisen ristiintarkastuksen paikkatietoanalyysiin pohjautuvassa tukihakemuksessa vuosittain ilmoitetulle pysyvälle nurmelle vertaamalla paikkatietoja suhteessa viljelylohkojen tunnistusjärjestelmään kirjattuun pysyväksi laitumeksi vuonna 2015 ilmoitettuun alaan, edellyttäen että kyseistä pysyvää nurmea ei määritelty sen velvoitteen seurauksena, joka koskee pysyväksi nurmeksi takaisin muuttamista tai pysyväksi nurmeksi perustamista 2 kohdan tai tämän kohdan mukaisesti. Jos tällaisen ulkopuolelle jättämisen avulla ei kuitenkaan saada asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua osuutta nousemaan 5 prosentin kynnyksen yläpuolelle, jäsenvaltio ei voi jättää ottamatta huomioon kyseisiä aloja.

▼B

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua prosenttiosuutta laskettaessa alassa, jonka käyttötarkoituksen viljelijä on muuttanut, ei oteta huomioon pysyviä nurmia eikä pysyviä laitumia, jotka viljelijät ovat luoneet neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 ([1]) ja asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaisten sitoumusten yhteydessä.

Asianomaiselle viljelijälle on viipymättä ja joka tapauksessa ennen sen vuoden, jona 5 prosentin ylittävä vähentyminen todetaan, 31 päivää joulukuuta annettava tiedoksi tämän velvoite muuttaa aloja pysyväksi nurmeksi sekä säännöt, joilla estetään muiden pysyvän nurmen alojen käyttötarkoituksen muuttaminen. Pysyväksi nurmeksi takaisin muuttamista koskeva velvoite on täytettävä ennen seuraavan vuoden yhtenäishakemuksen jättämiselle vahvistettua päivämäärää tai Ruotsin ja Suomen osalta ennen seuraavan vuoden 30 päivää kesäkuuta.

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan h alakohdassa säädetään, tällaisia pysyväksi nurmeksi takaisin muutettuja tai pysyväksi nurmeksi perustettuja aloja pidetään pysyvänä nurmena ensimmäisestä muuttamis- tai perustamispäivästä alkaen. Tällaisia aloja on käytettävä heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien viljelyyn vähintään viiden perättäisen vuoden ajan niiden käyttötarkoituksen muuttamispäivästä tai, jos jäsenvaltio niin päättää, silloin kun viljelijät muuttavat heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien viljelyyn jo käytettyjen alojen käyttötarkoituksen pysyväksi nurmeksi, niin monta vuotta kuin tarvitaan viiteen perättäiseen vuoteen.

4 JAKSO

Ekologinen ala

45 artikla

Ekologisen alan eri tyyppejä koskevat lisäedellytykset

1. Määritettäessä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa lueteltuja erityyppisiä aloja ekologisiksi aloiksi sovelletaan tämän artiklan 2–11 kohtaa.

▼M5

2. Kesantoalalla ja mesikasveille (runsaasti siitepölyä ja mettä sisältävät kasvit) kylvetyllä kesantoalalla ei saa olla maataloustuotantoa. Jäsenvaltion on vahvistettava ajanjakso, jonka ajan maa on pidettävä kesannolla tietyn kalenterivuoden aikana. Tämä ajanjakso ei saa olla kuutta kuukautta lyhyempi. Jäsenvaltion on vahvistettava luettelo mesikasveille kylvetyllä kesantoalalla käytettävistä runsaasti siitepölyä ja mettä sisältävistä kasveista. Luettelossa ei saa olla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1143/2014 ([2]) 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja haitallisia vieraskasvilajeja. Tällaisiin aloihin ei saa kuulua aloja, joilla kasvaa tavanomaisesti sadonkorjuuta varten kylvettäviä viljelykasveja. Jäsenvaltio voi vahvistaa lisävaatimuksia. Tällaisilla aloilla

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005, annettu 20 päivänä syyskuuta 2005, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen (EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1143/2014, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, haitallisten vieraslajien tuonnin ja leviämisen ennalta ehkäisemisestä ja hallinnasta (EUVL L 317, 4.11.2014, s. 35)

▼M5

voi kasvaa ruohovartisia lajeja, mutta mesikasvien on oltava enemmistönä. Mesikasveille (runsaasti siitepölyä ja mettä sisältävät kasvit) kylvetylle kesantoalalle saa asentaa mehiläispesiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 10 a kohdassa vahvistetun tuotantokieltovaatimuksen soveltamista.

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan h alakohdassa säädetään, ala, jota pidetään ekologista alaa koskevan vaatimuksen noudattamiseksi kesannolla tai mesikasveille kylvetyllä kesannolla yli viiden vuoden ajan, säilyy peltoalana.

▼B

3. ►C1 Terassiviljelminä pidetään asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitettuja, maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 7 nojalla suojeltuja terassiviljelmiä ja muita terassiviljelmiä. Jäsenvaltio voi päättää pitää ekologisena alana ainoastaan maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 7 nojalla suojeltuja terassiviljelmiä. Jos jäsenvaltio päättää pitää terassiviljelminä myös muita terassiviljelmiä, sen on vahvistettava näitä muita terassiviljelmiä koskevat edellytykset, mukaan lukien kansallisiin tai alueellisiin erityisominaisuuksiin perustuva vähimmäiskorkeus. ◄

▼M3

4. Maisemapiirteiden on oltava viljelijän käytettävissä, ja sellaisina voidaan pitää asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitettujen maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 7 tai lakisääteisen hoitovaatimuksen 2 tai lakisääteisen hoitovaatimuksen 3 nojalla suojeltuja maisemapiirteitä ja/tai yhtä tai useampaa seuraavista piirteistä:

a) pensasaidat, puustoiset kaistat tai rivissä olevat puut;

b) yksinään olevat puut;

c) metsäsaarekkeet, mukaan lukien puut, pensaat ja kivet;

d) lammikot; betonisia tai muovisia vesialtaita ei pidetä ekologisena alana;

e) ojat, mukaan lukien avoimet virtaavat vedet keinokastelua tai kuivatusta varten; betoniseinäisiä kanavia ei pidetä ekologisena alana;

f) perinteiset kiviaidat.

Jäsenvaltio voi päättää valita vain asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitettujen maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 7, lakisääteisen hoitovaatimuksen 2 tai lakisääteisen hoitovaatimuksen 3 mukaiset maisemapiirteet ja/tai yhden tai useamman ensimmäisen alakohdan a–f alakohdasta.

Ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitettujen pensasaitojen, puustoisten kaistojen ja rivissä olevien puiden sekä e alakohdassa tarkoitettujen ojien tapauksessa ala, joka katsotaan ekologiseksi alaksi, on laskettava enintään 10 metrin levyisenä.

Ensimmäisen kohdan d alakohdassa tarkoitettujen metsäsaarekkeiden ja d alakohdassa tarkoitettujen lammikoiden tapauksessa ala, joka katsotaan ekologiseksi alaksi, on laskettava enintään 0,3 hehtaarin suuruisena.

▼M3

Ensimmäisen alakohdan d alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat vahvistaa lammikoille vähimmäiskoon. Jos vesistön varrella on rantakasvillisuuskaista, vastaava ala on sisällytettävä ekologisen alan laskentaan. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa edellytykset sen varmistamiseksi, että lammikoilla on luonnon kannalta arvoa, ottaen huomioon luonnonlampien merkitys luontotyyppien ja lajien suojelemisen kannalta

Ensimmäisen alakohdan f alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on vahvistettava vähimmäisedellytykset, jotka perustuvat kansallisiin tai alueellisiin erityisominaisuuksiin, mukaan lukien korkeus- ja leveysrajat.

5. Suojakaistat ja pellonpientareet voivat olla mitä tahansa suojakaistoja ja pellonpientareita, mukaan lukien asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitettujen maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 1, lakisääteisen hoitovaatimuksen 1 tai lakisääteisen hoitovaatimuksen 10 mukaisesti edellytetyt vesistöjen varsilla olevat suojakaistat tai kyseisessä liitteessä tarkoitettujen maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 7, lakisääteisen hoitovaatimuksen 2 tai lakisääteisen hoitovaatimuksen 3 mukaisesti suojellut pellonpientareet.

Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa suojakaistoja ja pellonpientareita ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen täydentäviin ehtoihin liittyvien sääntöjen mukaisesti edellytettyihin suojakaistoihin ja pellonpientareisiin.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava suojakaistojen ja pellonpientareiden vähimmäisleveys, joka ei saa olla alle yhden metrin ekologista alaa laskettaessa. Vesistöjen varrella rantakasvillisuus on sisällytettävä ekologisen alan laskentaan. Suojakaistoilla ja pellonpientareilla ei saa harjoittaa maataloustuotantoa.

Kun kyseessä ovat muut suojakaistat ja pellonpientareet kuin asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitettujen maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 1 ja 7 sekä lakisääteisen hoitovaatimuksen 1, 2, 3 tai 10 mukaisesti edellytetyt tai suojellut suojakaistat tai pellonpientareet, ala, joka katsotaan ekologiseksi alaksi, on laskettava enintään 20 metrin levyisenä.

5 a. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan toisen virkkeen soveltamiseksi tämän artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja aloja pidetään vierekkäisinä aloina tai piirteinä, kun ne ovat sellaisen ekologisen alan vieressä, joka on suoraan tilan peltoalan vieressä.

▼B

6. Peltometsätalouden hehtaareja pidetään peltoalana, joka oikeuttaa tukeen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 luvussa tarkoitetun perustukijärjestelmän tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukaisesti ja täyttää ehdot, joiden perusteella myönnetään tai on myönnetty asetuksen (EY) N:o 1698/2005 44 artiklan tai asetuksen (EU) N:o 1305/2013 23 artiklan mukaista tukea.

▼M3

7. Metsien reunassa sijaitsevien tukikelpoisten hehtaarien kaistaleiden osalta jäsenvaltio voi päättää, salliiko se maataloustuotannon, vahvistaako se maataloustuotantokiellon vai salliiko se viljelijöille nämä kaksi vaihtoehtoa. Jäsenvaltioiden on määritettävä näiden kaistojen vähimmäisleveys, jonka on oltava vähintään yksi metri.

▼M3

Ekologiseksi alaksi katsottava ala on laskettava enintään 10 metrin levyisenä, jos jäsenvaltio päättää sallia maataloustuotannon, ja 20 metrin levyisenä, jos jäsenvaltio päättää olla sallimatta maataloustuotantoa.

8. Sellaisten lyhytkiertoisen energiapuun alojen osalta, joilla ei käytetä kivennäislannoitteita ja/tai kasvinsuojeluaineita, jäsenvaltioiden on laadittava luettelo lajeista, joita saadaan käyttää tähän tarkoitukseen, valitsemalla asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla laaditusta luettelosta lajit, jotka ovat sopivimpia ympäristön kannalta, sulkien siten pois lajit, jotka selkeästi eivät ole kotoperäisiä lajeja. Jäsenvaltioiden on myös vahvistettava kivennäislannoitteiden ja/tai kasvinsuojeluaineiden käyttöä koskevat vaatimukset, jos jäsenvaltio sallii näiden lannoitteiden ja aineiden käytön, pitäen mielessä ekologisen alan tavoite erityisesti luonnon monimuotoisuuden turvaamisesta ja parantamisesta.

▼M5

8 a. Jäsenvaltion on kiellettävä kasvinsuojeluaineiden käyttö elefanttiheinää (*Miscanthus*) ja leveäkompassikukkaa (*Silphium perfoliatum*) kasvavilla aloilla, lukuun ottamatta ensimmäisenä vuonna, jolloin viljelijä kylvää kyseisiä lajeja. Jäsenvaltion on vahvistettava vaatimukset, jotka koskevat kivennäislannoitteiden käyttöä kyseisillä aloilla, ottaen huomioon ekologisen alan tavoite erityisesti luonnon monimuotoisuuden turvaamisen ja parantamisen osalta.

▼M3

9. Aloihin, joilla kasvaa kerääjäkasveja tai kasvipeitettä, on kuulluttava asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitettuun lakisääteiseen hoitovaatimukseen 1 liittyvien vaatimusten mukaisesti perustetut tällaiset alat sekä muut alat, joilla kasvaa kerääjäkasveja tai kasvipeitettä, edellyttäen että ne on perustettu kylvämällä viljelykasvien seosta tai kylvämällä nurmea tai palkokasveja pääkasvin alle.

Jäsenvaltion on vahvistettava käytettävien viljelykasvilajien seosten luettelo sekä kansallisella, alueellisella tai aluetta alemmalla tasolla tai tilatasolla sovellettava ajanjakso, jona viljelykasvilajien seoksia kylvämällä muodostetut kerääjäkasvien tai kasvipeitteen alat on säilytettävä. Tämän ajanjakson on oltava vähintään kahdeksan viikkoa. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa lisäedellytyksiä erityisesti tuotantomenetelmien osalta.

Aloihin, joilla kasvaa kerääjäkasveja tai kasvipeitettä, ei saa kuulua aloja, joilla kasvaa syksyllä tavanomaisesti sadonkorjuuta tai laiduntamista varten kylvettäviä talvehtivia viljelykasveja. Niihin ei saa myöskään kuulua aloja, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä IX olevassa I jakson 3 ja 4 kohdassa mainittuja vastaavia käytäntöjä.

▼M3

10. Aloilla, joilla on typpeä sitovia kasveja, viljelijöiden on viljeltävä vain sellaisia typpeä sitovia kasveja, jotka sisältyvät jäsenvaltion vahvistamaan luetteloon. Luettelossa on oltava typpeä sitovat kasvit, joiden jäsenvaltio katsoo parantavan luonnon monimuotoisuutta, ja se voi sisältää seoksia, joissa on typpeä sitovia kasveja ja muita viljelykasveja, edellyttäen että typpeä sitovilla kasveilla on enemmistöosuus. Kyseisiä kasveja on esiinnyttävä kasvukauden aikana. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa lisäedellytyksiä varsinkin tuotantomenetelmän osalta, jotta erityisesti voidaan ottaa huomioon tarve saavuttaa direktiivin 91/676/ETY ja direktiivin 2000/60/EY tavoitteet, sillä typpeä sitovat kasvit saattavat lisätä typen huuhtoutumisriskiä syksyisin.

Aloihin, joilla on typpeä sitovia kasveja, ei saa kuulua aloja, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä IX olevassa I kohdan 3 ja 4 alakohdassa mainittuja vastaavia käytäntöjä.

10 a. Sovellettaessa 2, 5 ja 7 kohtaa sillä, ettei saa harjoittaa maataloustuotantoa, tarkoitetaan, ettei harjoiteta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa määriteltyä maataloustoimintaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitetussa maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevassa toimenpidevaatimuksessa 4 määriteltyjä vaatimuksia. Toimet, joilla muodostetaan vihreä kasvipeite luonnon monimuotoisuuden edistämiseksi, mukaan lukien luonnonvaraisten kukkien siemenseosten kylväminen, on sallittava.

Poikkeuksena kuitenkin siitä, ettei maataloustuotantoa saa harjoittaa, jäsenvaltiot voivat sovellettaessa 5 ja 7 kohtaa sallia suojakaistojen ja pellonpientareiden niittämisen tai niillä laiduntamisen tai vailla tuotantoa olevien metsän reunan tukikelpoisten hehtaarien kaistaleiden niittämisen tai niillä laiduntamisen, edellyttäen että kaistat tai kaistaleet erottuvat edelleen viereisestä peltomaasta.

10 b. Kasvinsuojeluaineiden käyttö on kiellettyä kaikilla 2, 9 ja 10 kohdassa tarkoitetuilla aloilla sekä aloilla, joilla on 7 kohdassa tarkoitettua maataloustuotantoa.

10 c. Edellä 9 kohdassa tarkoitetuilla aloilla, jotka on perustettu kylvämällä nurmea tai palkokasveja pääkasvin alle, tätä kieltoa sovelletaan pääkasvin korjuuhetkestä vähintään kahdeksan viikkoa tai seuraavan pääkasvin kylvöön saakka.

▼B

11. Viljelijä voi ilmoittaa saman alan tai maisemapiirteen vain kerran saman hakuvuoden aikana täyttääkseen ekologista alaa koskevan vaatimuksen.

▼B

46 artikla

Ekologisten alojen alueellista täytäntöönpanoa koskevat säännöt

1. Jäsenvaltioiden, jotka valitsevat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 5 kohdassa säädetyn alueellisen täytäntöönpanon, on määriteltävä alueet mainitun artiklan soveltamiseksi. Määriteltävien alueiden on koostuttava yksittäisistä ja yhdenmukaisista maantieteellisistä alueista, joilla on samankaltaiset maatalous- ja ympäristöolosuhteet. Tässä yhteydessä yhdenmukaisuudella tarkoitetaan maaperätyyppiä, korkeutta merenpinnasta sekä luonnontilaisten tai osittain luonnontilaisten alueiden esiintyvyyttä.

2. Jäsenvaltioiden on tällä tavoin määriteltyjen alueiden sisällä nimettävä alueet, joilla on pantava täytäntöön enintään puolet vaaditun ekologisen alan prosenttiyksiköistä.

3. Määriteltyjen alueiden osalta jäsenvaltioiden on säädettävä osallistuvien viljelijöiden tai viljelijäryhmien erityisistä velvoitteista. Näillä velvoitteilla varmistetaan, että ekologiset alat ovat yhtenäisiä ja rajoittuvat toisiinsa. Osallistuvien viljelijöiden tai viljelijäryhmien velvoitteisiin on kuuluttava vaatimus siitä, että vähintään 50 prosenttia kunkin osallistuvan viljelijän alasta, johon sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 1 kohdassa säädettyä velvoitetta, sijaitsee hänen tilansa mailla alueen sisällä ja on mainitun asetuksen 46 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukainen.

4. Osallistuvien viljelijöiden tai viljelijäryhmien velvoitteilla on varmistettava, että 3 kohdassa tarkoitetut yhtenäiset ekologiset alat koostuvat yhdestä tai useammasta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a, c, d ja h alakohdassa tarkoitetusta alasta.

5. ►C1 Nimetessään 2 kohdassa tarkoitettuja alueita ja säätäessään 3 kohdassa tarkoitetuista velvoitteista jäsenvaltioiden on tarvittaessa otettava huomioon kansallisella tai alueellisella tasolla sovellettavat luonnon monimuotoisuutta ja/tai ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista koskevat strategiat, vesienhoitosuunnitelmat tai yksilöidyt tarpeet, jotta voidaan varmistaa direktiivin 92/43/ETY 10 artiklassa tarkoitettu Natura 2000 -verkoston ekologinen yhtenäisyys tai edistää vihreän infrastruktuurin strategian täytäntöönpanoa. ◄

6. Ennen viljelijöitä koskevien velvoitteiden säätämistä jäsenvaltioiden on kuultava asianomaisia viljelijöitä tai viljelijäryhmiä sekä muita asiaan liittyviä sidosryhmiä. Kuulemisen jälkeen jäsenvaltioiden on laadittava lopullinen yksityiskohtainen alueellinen täytäntöönpanosuunnitelma ja ilmoitettava siitä kuulemiseen osallistuneille sidosryhmille sekä viljelijöille tai viljelijäryhmille, joita asia koskee; täytäntöönpanosuunnitelman on katettava alueiden nimeäminen ja osallistuvia viljelijöitä tai viljelijäryhmiä koskevat velvoitteet, erityisesti tarkka prosenttiosuus, joka kunkin yksittäisen viljelijän on pantava täytäntöön omalla tilallaan. Jäsenvaltion on toimitettava nämä tiedot viljelijälle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta alueellisen täytäntöönpanon soveltamisvuotta edeltävänä vuonna tai tämän asetuksen ensimmäisen soveltamisvuoden osalta hyvissä ajoin, jotta viljelijä voi ottaa ne huomioon hakemuksessaan.

▼B

Jäsenvaltion on varmistettava, että säädetään järjestelyistä, jotka koskevat viljelijöiden välisiä taloudellisia korvauksia ja hallinnollisia seuraamuksia tapauksissa, joissa yhtenäisiä ekologisia aloja koskevaa vaatimusta ei noudateta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuja viljelijöille maksettavia tukia.

47 artikla

Kollektiivista täytäntöönpanoa koskevat säännöt ja edellytykset, jotka tilojen on täytettävä, jotta niiden voidaan katsoa olevan lähellä toisiaan

1. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät sallia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 6 kohdassa säädetyn kollektiivisen täytäntöönpanon, on määriteltävä edellytykset, jotka tilojen on täytettävä, jotta niiden voidaan katsoa olevan lähellä toisiaan, käyttäen jompaakumpaa seuraavista perusteista:

a) viljelijät, joiden tilasta 80 prosenttia sijaitsee samassa kunnassa;

b) viljelijät, joiden tilasta 80 prosenttia sijaitsee jäsenvaltion määrittämällä läpimitaltaan enintään 15 kilometrin suuruisella alueella.

2. ►C1 Jäsenvaltioiden, jotka päättävät nimetä alueet, joilla kollektiivinen täytäntöönpano on mahdollista, ja valitsevat velvoitteiden asettamisen osallistuville viljelijöille tai viljelijäryhmille, on otettava huomioon kansallisella tai alueellisella tasolla sovellettavat luonnon monimuotoisuutta ja/tai ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista koskevat strategiat, vesienhoitosuunnitelmat tai yksilöidyt tarpeet, jotta voidaan varmistaa direktiivin 92/43/ETY 10 artiklassa tarkoitettu Natura 2000 -verkoston ekologinen yhtenäisyys tai vihreän infrastruktuurin edistäminen. ◄

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen osallistuvien viljelijöiden tai viljelijäryhmien velvoitteisiin on sisällyttävä edellytys, että vierekkäiset ekologiset alat koostuvat yhdestä tai useammasta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, c, d ja h alakohdassa tarkoitetusta alasta.

4. Kollektiiviseen täytäntöönpanoon osallistuvien viljelijöiden on tehtävä kirjallinen sopimus, joka sisältää määräykset taloudellista korvausta koskevista sisäisistä järjestelyistä ja hallinnollisista seuraamuksista tapauksissa, joissa yhteistä ekologista alaa koskevia sääntöjä ei noudateta.

48 artikla

Metsän ja maatalousmaan välisen suhteen määrittäminen

1. ►C1 Jäsenvaltioiden, jotka päättävät panna täytäntöön asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 7 kohdan, on vahvistettava mainitun kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu metsien prosenttiosuus kokonaismaapinta-alasta Eurostatin tietojen perusteella. ◄ Metsää koskevilla tiedoilla tarkoitetaan Yhdistyneiden kansakuntien

▼B

elintarvike- ja maatalousjärjestön käyttämää määritelmää, eikä siihen lueta muuta puustoista maata. Kokonaismaapinta-alaan ei lueta sisävesien alaa, mukaan lukien joet ja järvet.

2. ►C1 Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu metsän ja maatalousmaan välinen suhde lasketaan Eurostatin tietojen perusteella. Jos Eurostatilla ei ole tietoja metsämaasta ja maatalousmaasta vaaditussa mittakaavassa metsän osuuden arvioimiseksi LAU 2 -tasoa vastaavalla aluetasolla tai sellaisen selvästi rajatun yksikön tasolla, joka kattaa yksittäisen selkeän jatkuvan maantieteellisen alueen, jolla on samanlaiset maataloutta koskevat olosuhteet, voidaan käyttää muita tietolähteitä. ◄

▼C1

Jäsenvaltioiden on osoitettava, että niiden käyttämät metsämaata ja maatalousmaata koskevat tiedot ovat ajantasaisia ja johdonmukaisia sekä vastaavat mahdollisimman pitkälle todellisia olosuhteita.

▼B

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot ja laskelmat ovat voimassa kolme vuotta. Tämän ajanjakson päätyttyä jäsenvaltioiden, jotka päättävät jatkaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 7 kohdassa säädetyn vapautuksen soveltamista ja uusia kyseisen kolmevuotisen kauden, on laskettava suhteet uudelleen tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti käyttäen uusimpia saatavilla olevia tietoja.

Jos hallinnollisiin rajoihin tehdään muutoksia, jotka vaikuttavat 2 kohdassa mainittuun suhteeseen, tiedot ja laskelmat on arvioitava uudelleen ja kaikki vapautuksen soveltamista koskevat muutokset on annettava tiedoksi komissiolle.

4 LUKU

NUORTEN VILJELIJÖIDEN TUKI

49 artikla

Oikeushenkilöiden pääsy nuorille viljelijöille myönnettävään tukeen

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vuosittain myönnettävä tuki nuorille viljelijöille myönnetään oikeushenkilölle riippumatta sen oikeudellisesta muodosta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) oikeushenkilöllä on oikeus saada asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 luvussa tarkoitetun perustukijärjestelmän tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukaista tukea, ja se on aktivoinut tukioikeudet tai ilmoittanut tukikelpoiset hehtaarit mainitun asetuksen 50 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

▼M2

b) asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla nuorella viljelijällä on tosiasiallinen ja jatkuva päätäntävalta oikeushenkilössä toiminnan johtamiseen, etuihin ja taloudellisiin riskeihin liittyvien päätösten osalta kunakin vuonna, jolloin oikeushenkilö hakee tukea nuorten viljelijöiden järjestelmässä. Jos useita luonnollisia henkilöitä, joihin kuuluu myös yksi tai useampi sellainen henkilö, joka ei ole nuori viljelijä, osallistuu oikeushenkilön pääomaan tai toiminnan johtamiseen, nuoren viljelijän tai nuorten viljelijöiden on kunakin vuonna, jolloin kyseinen oikeushenkilö hakee tukea nuorten

▼M2

viljelijöiden järjestelmästä, pystyttävä harjoittamaan tällaista tosiasiallista ja jatkuvaa päätäntävaltaa joko yksin tai yhdessä muiden viljelijöiden kanssa, jollei tämän artiklan 1 a kohdasta muuta johdu;

▼B

c) vähintään yksi niistä nuorista viljelijöistä, jotka täyttävät b alakohdassa asetetun edellytyksen, täyttää tukikelpoisuusperusteet, jotka jäsenvaltiot ovat tarvittaessa vahvistaneet asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 3 kohdan nojalla, paitsi jos jäsenvaltiot ovat päättäneet, että kyseisiä perusteita sovelletaan kaikkiin tällaisiin nuoriin viljelijöihin.

Jos oikeushenkilö on yksin tai yhdessä toisen oikeushenkilön päätäntävallassa, ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyä määritelmää sovelletaan jokaiseen luonnolliseen henkilöön, jolla on päätäntävaltaa kyseisessä toisessa oikeushenkilössä.

▼M2

1 a. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää, että kalenterivuodesta 2016 tai 2017 lähtien nuori viljelijä tai nuoret viljelijät käyttävät yksin kyseisessä kohdassa tarkoitettua tosiasiallista ja jatkuvaa päätäntävaltaa. Tällainen päätös on tehtävä ennen ensimmäisen siihen sovellettavan vuoden hakuajan alkamista, ja sen voi tehdä vain kerran. Tällaista päätöstä ei voi tehdä sen jälkeen kun kalenterivuotta 2017 koskeva hakuaika on alkanut.

Jos jäsenvaltiot soveltavat ensimmäisessä alakohdassa säädettyä poikkeusta määrittäessään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettua perustamisen ajankohtaa, on otettava huomioon ajanjakso, jonka aikana nuori viljelijä käytti päätäntävaltaa yhdessä muiden viljelijöiden kanssa tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti niiden kalenterivuosien aikana, jotka edelsivät kalenterivuotta, jona poikkeusta sovelletaan.

Jos jäsenvaltiot soveltavat kyseistä poikkeusta, niiden on päätettävä, edellytetäänkö nuorten viljelijöiden yksinomaista päätäntävaltaa niissä oikeushenkilöissä tai luonnollisten henkilöiden ryhmissä, jotka ovat jo saaneet nuorten viljelijöiden järjestelmän tukea sen vuoden tai niiden vuosien aikana, jotka edelsivät poikkeuksen soveltamisen alkamisvuotta ja joissa nuori viljelijä tai nuoret viljelijät jakoivat päätäntävallan sellaisten viljelijöiden kanssa, jotka eivät olleet nuoria viljelijöitä.

▼B

2. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea ei enää myönnetä, jos yhdelläkään nuorella viljelijällä, joka täyttää 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa ja tarvittaessa 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa vahvistetut edellytykset, ei enää ole päätäntävaltaa oikeushenkilössä.

3. Tämän artiklan soveltamiseksi

a) asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 4–10 kohdassa olevaa viittausta viljelijään on pidettävä viittauksena tässä artiklassa tarkoitettuun oikeushenkilöön;

▼B

b) viittausta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun ensimmäisen hakemuksen jättämiseen perustukijärjestelmässä tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä on pidettävä viittauksena oikeushenkilön ensimmäiseen tukihakemukseen nuorten viljelijöiden järjestelmässä;

c) asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 5 kohdan toisessa virkkeessä olevaa viittausta tilan perustamiseen on pidettävä viittauksena sellaisten nuorten viljelijöiden tilan perustamiseen, joilla on päätäntävalta oikeushenkilössä tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan soveltamista.

▼M3

Nuori viljelijä, jolla on tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu tosiasiallinen ja jatkuva päätäntävalta oikeushenkilössä, saa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamiseksi olla enintään 40-vuotias vuonna, jona nuoren viljelijän päätäntävallassa oleva oikeushenkilö hakee tukea perustukijärjestelmässä tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä ensimmäisen kerran.

▼B

4. ►C1 Jos useat 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut nuoret viljelijät ovat saaneet päätäntävallan oikeushenkilössä eri ajankohtina, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 5 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettuna tilan perustamisen ajankohtana pidetään varhaisinta päätäntävallan saamisen ajankohtaa. ◄

50 artikla

Luonnollisten henkilöiden ryhmän pääsy nuorille viljelijöille myönnettävään tukeen

Edellä olevaa 49 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun luonnollisten henkilöiden ryhmään, joka täyttää tämän asetuksen 49 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vahvistetut vaatimukset ryhmätasolla.

5 LUKU

TUOTANTOSIDONNAINEN TUKI

1 JAKSO

Vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki

51 artikla

Määritelmät

Tässä jaksossa ’tuotantosidonnaisilla tukitoimenpiteillä’ tarkoitetaan toimenpiteitä, joilla pannaan täytäntöön asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki.

▼B

52 artikla

Yleiset periaatteet

1. Jäsenvaltioiden on määritettävä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut alueet puolueettomin ja syrjimättömin perustein, joita ovat maatalouteen liittyvät ja sosioekonomiset erityispiirteet sekä alueellinen maatalouspotentiaali taikka institutionaalinen tai hallinnollinen rakenne. Tällaiset alueet voivat poiketa alueista, jotka vahvistetaan asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 säädettyjen muiden tukijärjestelmien yhteydessä.

2. Määritettäessä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tiettyjä maatalouden muotoja tai aloja jäsenvaltioiden on erityisesti otettava huomioon merkitykselliset tuotantorakenteet ja -edellytykset asianomaisella alueella tai alalla.

▼M4

_____

▼B

53 artikla

Tuen myöntämisedellytykset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tuotantosidonnaisia tukitoimenpiteitä koskevista tukikelpoisuusperusteista asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 vahvistetuissa rajoissa ja tässä asetuksessa säädetyin edellytyksin.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut pinta-alat, tuotokset ja eläinten lukumäärä alueellisella tai alakohtaisella tasolla. Niissä on otettava huomioon enimmäistuotokset, viljelty pinta-ala tai eläinten lukumäärä, joka on saavutettu kohdealueella tai -alalla ainakin yhtenä vuonna niistä viidestä vuodesta, jotka edeltävät mainitun asetuksen 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päätöstä.

▼M3

Vuotuinen tuki on ilmaistava tuen määränä yksikköä kohti. Se voi olla jompikumpi seuraavista määristä, tai – kun tukikelpoinen pinta-ala tai tukikelpoinen eläinten määrä ei ylitä vahvistettua pinta-alaa tai eläinten lukumäärää, kuten tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetaan – jokin määrä niiden välillä:

a) tämän asetuksen liitteessä I olevan 3 kohdan i alakohdan mukaisesti tiedoksi annetun, toimenpiteen rahoitusta varten vahvistetun määrän sekä pinta-alan tai eläinten lukumäärän, joka on tukikelpoinen kyseisenä vuonna, välinen suhde;

▼M3

b) tämän asetuksen liitteessä I olevan 3 kohdan i alakohdan mukaisesti tiedoksi annetun, toimenpiteen rahoitusta varten vahvistetun määrän sekä vahvistetun pinta-alan tai eläinten lukumäärän, kuten tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetaan, välinen suhde.

▼M4

Sen estämättä, mitä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 6 kohdassa säädetään, tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun yksikkökohtaisen tuen määrän osalta jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa eriytettyjä yksikkömääriä tiettyihin viljelijäluokkiin tai tilatasolla, jotta voidaan ottaa huomioon mittakaavaedut, jotka johtuvat tuotantorakenteen koosta asianomaisen maatalouden muodossa tai asianomaisella sektorilla tai, jos kyseinen toimenpide kohdistuu alueeseen tai koko alaan, asianomaisella alueella tai alalla. Tämän asetuksen 67 artiklan 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin tällaisten päätösten tiedoksi antamisiin.

▼B

3. Jos tuotantosidonnainen tukitoimenpide koskee GATT-sopimukseen liittyvän Euroopan talousyhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen välisen öljysiemeniä koskevassa yhteisymmärryspöytäkirjassa tarkoitettuja öljysiemeniä, jäsenvaltioiden tiedoksiantamien, tuettavien pinta-alojen enimmäispinta-alojen kokonaismäärä ei saa ylittää koko unionille vahvistettua enimmäispinta-alaa, jotta voidaan varmistaa unionin kansainvälisen velvoitteen noudattaminen.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu enimmäispinta-ala ylittyy, asianomaisten jäsenvaltioiden on mukautettava tiedoksi annettua pinta-alaa soveltamalla vähennyskerrointa, joka perustuu enimmäispinta-alan ja ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen öljysiementen tukea varten tiedoksi annetun kokonaispinta-alan väliseen suhteeseen.

Komissio vahvistaa toisessa alakohdassa tarkoitetun kertoimen täytäntöönpanosäädöksillä, jotka hyväksytään soveltamatta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 71 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

4. Jos tuotantosidonnainen tukitoimenpide koskee nautaeläimiä ja/tai lampaita ja vuohia, jäsenvaltioiden on määritettävä tukikelpoisuusedellytyksenä vaatimukset, jotka koskevat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 ([1]) tai neuvoston asetuksessa (EY) N:o 21/2004 ([2]) säädettyä eläinten tunnistamista ja rekisteröimistä.

▼M1

Rajoittamatta muiden tukikelpoisuusedellytysten soveltamista, eläin katsotaan kuitenkin tukikelpoiseksi myös, jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tunnistus- ja rekisteröintivaatimukset täyttyvät viimeistään jäsenvaltion vahvistamana päivänä, joka ei saa olla myöhäisempi kuin:

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta (EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1).

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 21/2004, annettu 17 päivänä joulukuuta 2003, lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102/ETY ja 64/432/ETY muuttamisesta (EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8).

▼M1

a) eläimen pitoajan ensimmäinen päivä, jos pitoaikaa sovelletaan;

b) päivämäärä, joka on valittu objektiivisin perustein ja joka on liitteen I mukaisesti ilmoitetun vastaavan toimenpiteen mukainen, jos pitoaikaa ei sovelleta.

Jäsenvaltioiden on viimeistään 15 päivänä syyskuuta 2015 ilmoitettava komissiolle toisessa alakohdassa tarkoitetut päivämäärät.

▼B

5. Jäsenvaltio ei saa myöntää pinta-alatukea aloille, jotka eivät ole asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti tukikelpoisia. Jos jäsenvaltio myöntää tuotantosidonnaista tukea hampulle, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdassa ja tämän asetuksen 9 artiklassa tarkoitettua edellytystä sovelletaan.

▼M2

53 a artikla

Varojen siirtäminen toimenpiteiden välillä

1. Sen estämättä, mitä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 IV osaston I luvussa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää käyttää tämän asetuksen liitteessä I olevan 3 kohdan i alakohdan mukaisesti ilmoitetut määrät yhden tai useamman asetuksen (EU) N:o 1307/2013 IV osaston I luvun mukaisen muun tukitoimenpiteen rahoittamiseen samana hakuvuonna.

Varojen siirtäminen tukitoimenpiteiden välillä ei saa johtaa siihen, että komissiolle asetuksen (EU) N:o 1307/2013 54 artiklan ja asetuksen 67 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti ilmoitettavasta tukitoimenpiteestä tulee pätemätön.

▼M4

2. Jos se pinta-ala tai niiden eläinten lukumäärä, joka on tukikelpoinen vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen toimenpiteessä kyseisenä hakuvuonna, on yhtä suuri tai suurempi kuin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu pinta-ala tai eläinten lukumäärä, sellaisena kuin se on tiedoksi annettuna tämän asetuksen liitteessä I olevan 3 kohdan j alakohdan mukaisesti, tukitoimenpiteeseen ei saa siirtää varoja muusta tukitoimenpiteestä tai muista tukitoimenpiteistä.

3. Jos se pinta-ala tai niiden eläinten lukumäärä, joka on tukikelpoinen vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen toimenpiteessä kyseisenä hakuvuonna, on pienempi kuin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu pinta-ala tai eläinten lukumäärä, sellaisena kuin se on tiedoksi annettuna tämän asetuksen liitteessä I olevan 3 kohdan j alakohdan mukaisesti, varojen siirto ei saa johtaa siihen, että yksikköä kohti laskettu määrä on pienempi kuin suhde mainitun liitteen 3 kohdan i alakohdan mukaisesti tiedoksi annetun rahoitusta varten vahvistetun määrän ja asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun pinta-alan tai eläinten lukumäärän välillä.

▼M2

4. Jos jäsenvaltio myöntää tuotantosidonnaista tukea valkuaiskasveille käyttäen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 53 artiklan 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, varojen siirto ei saa johtaa siihen, että valkuaiskasveille käytettävissä oleva tuki on vähemmän kuin 2 prosenttia kyseisen asetuksen liitteessä II vahvistetusta vuotuisesta kansallisesta enimmäismäärästä.

▼M2

5. Päätös siirtää varoja tukitoimenpiteiden välillä on tehtävä ennen vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen ensimmäisen maksuerän tai ennakkomaksun maksamista viljelijöille. Jos kyse on kuitenkin sellaisista toimenpiteistä lähtevistä ja sellaisiin toimenpiteisiin kohdistuvista siirroista, joiden osalta maksuja ei ole vielä suoritettu, asianomainen päätös voidaan tehdä kyseisen päivämäärän jälkeen, kuitenkin viimeistään

a) sen kuukauden viimeisenä päivänä, jona vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen ensimmäinen maksuerä tai ennakkomaksu maksetaan viljelijöille;

b) 30 päivänä marraskuuta, jos ensimmäinen maksu tai ennakkomaksut suoritetaan 16 päivän ja 31 päivän lokakuuta välisenä aikana.

6. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, joka aikoo tehdä päätöksen siirtää varoja tukitoimenpiteiden välillä, on ilmoitettava viljelijöille mahdollisesta siirrosta ennen hakuajan alkamispäivää.

▼B

54 artikla

Tuen johdonmukaisuus ja kumuloituminen

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 8 kohdan soveltamiseksi asetuksessa (EU) N:o 1305/2013 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 ([1]) säädettyjä toimenpiteitä pidetään unionin muina toimenpiteinä ja politiikkoina.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava johdonmukaisuus seuraavien seikkojen välillä:

a) tuotantosidonnaiset tukitoimenpiteet ja unionin muiden toimenpiteiden ja politiikkojen nojalla toteutettavat toimenpiteet;

b) erilaiset tuotantosidonnaiset tukitoimenpiteet;

c) tuotantosidonnaiset tukitoimenpiteet ja valtiontuilla rahoitetut toimenpiteet.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, etteivät tuotantosidonnaiset tukitoimenpiteet haittaa muiden ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden moitteetonta toimintaa.

▼M2

3. Jos tietyn tuotantosidonnaisen tukitoimenpiteen mukaista tukea voidaan myöntää myös toisen tuotantosidonnaisen tukitoimenpiteen tai unionin muiden toimenpiteiden ja politiikkojen yhteydessä toteutettavan toimenpiteen nojalla, jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianomainen viljelijä voi saada tukea ainoastaan yhdestä tällaisesta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 3 kohdan mukaisesta kohdennetusta toimenpiteestä kutakin sektoria, aluetta tai erityistä maatalouden muotoa tai alaa kohti mainitun asetuksen 52 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun tavoitteen saavuttamiseksi.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, s. 671).

▼B

55 artikla

Edellytykset komission antamalle hyväksynnälle

1. Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 55 artiklan 1 kohdan a alakohtaa vaihtoehdoista on puutetta, jos

a) kohdealueella tai -alalla ei voida toteuttaa mitään muuta tuotantoa kuin tuotantosidonnaisella tukitoimenpiteellä tuettua tuotantoa tai jos tällaisen tuotannon jatkaminen edellyttäisi huomattavien muutosten tekemistä tuotantorakenteisiin; tai

b) siirtymistä toiseen tuotantoon rajoittaa voimakkaasti se, ettei kyseiseen tuotantoon soveltuvaa maata tai infrastruktuuria ole saatavilla, tästä johtuva tilojen lukumäärän huomattava väheneminen tai se, että siirtyminen edellyttäisi huomattavia investointeja, taikka muu samankaltainen syy.

2. Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 55 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on tarpeen varmistaa vakaa tarjonta paikalliselle jalostusteollisuudelle, jos tuotannon keskeyttämisen tai supistamisen kohdealueella tai -alalla odotetaan haittaavan toimintaa ja taloudellista elinkelpoisuutta tai työllisyyttä tuotantoketjun loppupään yrityksissä, jotka ovat suuressa määrin riippuvaisia tällaisesta tuotannosta, esimerkiksi raaka-ainejalostamot, teurastamot tai elintarviketeollisuus. Tällaisten tuotantoketjun loppupään yritysten on tarpeen sijaita kyseisellä alueella tai olla suuressa määrin riippuvaisia asianomaisesta alasta toimintansa jatkuvuuden varmistamiseksi.

3. Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 55 artiklan 1 kohdan c alakohtaa asianomaisilla markkinoilla on pysyviä häiriöitä, jos viljelijöille aiheutuu kohdealueella tai -alalla taloudellista tappiota, joka johtuu erityisesti ympäristön laadussa ilmenevästä saastumisesta, kontaminaatiosta tai heikkenemisestä, joka liittyy erityiseen tapahtumaan ja on maantieteelliseltä kattavuudeltaan rajallista.

4. Arvioitaessa sen tuotantosidonnaisen tuen tasoa, joka koskee jäsenvaltioiden tiedoksi antamia toimenpiteitä, jotka on määrä hyväksyä, komissio ottaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 53 artiklan 4 kohdan mukaisesti huomioon niiden tuotantosidonnaisten suorien tukien tason, jotka on myönnetty ainakin yhtenä vuonna viitekaudella 2010-–2014.

2 JAKSO

Puuvillan lajikohtainen tuki

56 artikla

Maatalousmaan hyväksyminen puuvillantuotantoon

Jäsenvaltioiden on vahvistettava puolueettomat edellytykset, joiden perusteella maatalousmaa hyväksytään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 57 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Näiden edellytysten on perustuttava vähintään yhteen seuraavista seikoista:

a) maatalousekonomia alueilla, joilla on merkittävää puuvillantuotantoa;

▼B

b) maaperä- ja ilmasto-olot alueilla, joilla kyseiset pinta-alat sijaitsevat;

c) keinokastelujärjestelmät;

d) ympäristöä todennäköisesti säästävät viljelykierrot ja viljelymenetelmät.

57 artikla

Kylvämistä varten tarkoitettujen lajikkeiden hyväksyminen

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 57 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on hyväksyttävä lajikkeet, jotka on rekisteröity direktiivissä 2002/53/EY säädettyyn viljelykasvilajien yleiseen lajikeluetteloon ja mukautettu markkinoiden tarpeisiin.

58 artikla

Tukikelpoisuusvaatimukset

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 57 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut viljelyalat katsotaan kylvetyiksi, jos saavutetaan kasvien vähimmäistiheys, jonka asianomainen jäsenvaltio vahvistaa maaperä- ja ilmasto-olojen sekä tarvittaessa alueellisten erityispiirteiden mukaan.

59 artikla

Maatalouskäytännöt

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa maatalouskäytäntöjä koskevia erityissääntöjä, jotka ovat tarpeen viljelysten säilyttämiseksi ja sadon korjaamiseksi tavanomaisissa kasvuolosuhteissa.

60 artikla

Toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksyminen

1. Jäsenvaltioiden on joka vuosi hyväksyttävä yhdeksi vuodeksi alkaen viimeistään 1 päivästä maaliskuuta jokainen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimialakohtainen organisaatio, joka jättää hakemuksen tullakseen tällaiseksi hyväksytyksi organisaatioksi ja

a) kattaa vähintään 4 000 hehtaarin kokonaisalan, jonka tämän asetuksen 56 artiklassa säädetyt hyväksymisperusteet täyttävä jäsenvaltio vahvistaa;

b) joka kattaa vähintään yhden siementenpoistajan; ja

c) joka on vahvistanut sisäiset toimintasääntönsä, erityisesti liittymisedellytysten ja jäsenmaksujen osalta, kansallisten ja unionin sääntöjen mukaisesti.

2. Jos todetaan, ettei hyväksytty toimialakohtainen organisaatio täytä 1 kohdassa säädettyjä hyväksymisedellytyksiä, jäsenvaltion on peruutettava hyväksyntä, paitsi jos kyseisten edellytysten noudattamatta jättämisen syyt korjataan. Jos hyväksyntä aiotaan peruuttaa, jäsenvaltion on annettava se tiedoksi toimialakohtaiselle organisaatiolle perusteluineen. Jäsenvaltion on annettava toimialakohtaiselle organisaatiolle mahdollisuus esittää huomautuksensa tietyssä määräajassa.

▼B

Viljelijät, jotka ovat jäseniä hyväksytyssä toimialakohtaisessa organisaatiossa, jonka hyväksyntä peruutetaan tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, menettävät oikeutensa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 60 artiklan 2 kohdassa säädettyyn tuen korotukseen.

61 artikla

Tuottajien velvoitteet

1. Tuottaja ei voi olla jäsenenä useammassa kuin yhdessä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa hyväksytyssä toimialakohtaisessa organisaatiossa.

2. Tuottajan, joka on jäsenenä hyväksytyssä toimialakohtaisessa organisaatiossa, on toimitettava tuottamansa puuvilla samaan organisaatioon kuuluvalle siementenpoistajalle.

3. Tuottajien osallistuminen hyväksyttyyn toimialakohtaiseen organisaatioon on vapaaehtoista.

6 LUKU

ILMOITUKSET

62 artikla

Määritelmiin liittyvät tiedoksiannot ja asiaan liittyvät säännökset

Jäsenvaltioiden on annettava asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyt päätökset komissiolle tiedoksi viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2015. Tiedoksiannossa on oltava yksityiskohtaiset tiedot päätöksistä sekä perustelut ja puolueettomat perusteet, joiden mukaisesti päätökset on tehty.

63 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 5 kohdan mukaista vähennyskerrointa koskevat tiedoksiannot

Jäsenvaltion on annettava 8 artiklan mukaisesti tehdyt päätökset tiedoksi komissiolle viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2015. Tiedoksiannoissa on oltava yksityiskohtaiset tiedot päätöksistä sekä perustelut ja puolueettomat perusteet, joiden mukaisesti päätökset on tehty.

64 artikla

Perustukeen liittyvät tiedoksiannot

1. Kun jäsenvaltio antaa komissiolle tiedoksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 22 artiklan 2 ja 3 kohdan, 24 artiklan 10 kohdan, 29 artiklan ja 40 artiklan 4 kohdan mukaisesti tekemänsä päätökset, tiedoksiannossa on oltava yksityiskohtaiset tiedot kyseisistä päätöksistä. Lisäksi kyseisen asetuksen 24 artiklan 10 kohdan, 29 artiklan ja 40 artiklan 4 kohdan mukaisesti tehdyistä päätöksistä on tapauksen mukaan esitettävä myös perustelut.

▼B

Kun jäsenvaltio antaa komissiolle tiedoksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 23 artiklan 6 kohdan mukaisesti tekemänsä päätökset, tiedoksiannossa on oltava yksityiskohtaiset tiedot kyseisistä päätöksistä sekä perustelut ja puolueettomat perusteet, joiden pohjalta kyseiset päätökset on tehty, erityisesti perusteet, joita käytetään alueiden määrittelemiseksi kyseisen asetuksen 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti, perusteet, joita käytetään kansallisten enimmäismäärien jakamiseksi alueellisesti mainitun asetuksen 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti sekä perusteet, joita käytetään muutettaessa määriä vuosittain asteittain mainitun asetuksen 23 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Jos jäsenvaltio päättää käyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 7 kohdan, 30 artiklan 11 artiklan b alakohdan, 32 artiklan 3 kohdan b alakohdan, 32 artiklan 5 kohdan ja 36 artiklan 3 kohdassa säädettyjä vaihtoehtoja, sen on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään tällaisen päätöksen ensimmäisen soveltamisvuoden 31 päivänä tammikuuta yksityiskohtaiset tiedot kyseisistä päätöksistä sekä perustelut ja tapauksen mukaan puolueettomat perusteet, joiden mukaisesti kyseiset päätökset on tehty.

Jos asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua päätöstä tarkistetaan, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään tällaisen tarkistetun päätöksen ensimmäisen soveltamisvuoden 31 päivänä tammikuuta.

3. Jos jäsenvaltio päättää käyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa, sen on annettava päätöksensä komissiolle tiedoksi viimeistään tällaisen päätöksen ensimmäisen soveltamisvuoden 31 päivänä tammikuuta.

4. Jos jäsenvaltio päättää käyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 39 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja 40 artiklan 2 ja 5 kohdassa säädettyjä vaihtoehtoja, sen on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään tällaisen päätöksen ensimmäistä soveltamisvuotta edeltävän vuoden 31 päivänä heinäkuuta yksityiskohtaiset tiedot kyseisistä päätöksistä sekä perustelut ja tapauksen mukaan puolueettomat perusteet, joiden mukaisesti kyseiset päätökset on tehty.

▼M3

_____

▼B

65 artikla

Viherryttämiseen liittyvät tiedoksiannot

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi seuraavat tiedot:

a) Niiden on ilmoitettava viimeistään 15 päivänä joulukuuta 2014

i) tarvittaessa päätöksensä laskea asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu tuki kyseisen kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti;

▼B

ii) tarvittaessa päätöksensä nimetä muita asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja ympäristön kannalta herkkiä pysyvän nurmen alueita;

iii) tarvittaessa päätöksensä soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua tukea alueellisella tasolla, kuten mainitun asetuksen 47 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetään.

b) Niiden on ilmoitettava viimeistään asianomaisen vuoden 15 päivänä joulukuuta päätös nimetä tämän asetuksen 41 artiklan toisessa alakohdassa tarkoitettuja uusia ympäristön kannalta herkkiä pysyvän nurmen alueita.

c) Niiden on ilmoitettava viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä joulukuuta asianomaisen hakuvuoden osalta

i) niiden viljelijöiden kokonaislukumäärä, joiden on täytettävä ainakin yksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista viherryttämisvelvoitteista, ja tällaisten viljelijöiden ilmoittama kokonaishehtaarimäärä;

▼M3

ii) niiden viljelijöiden kokonaislukumäärä, jotka on vapautettu yhdestä tai useammasta viherryttämiskäytännöstä, ja tällaisten viljelijöiden ilmoittama kokonaishehtaarimäärä, niiden viljelijöiden lukumäärä, jotka on vapautettu kaikista käytännöistä, koska he täyttävät asetuksessa (EY) N:o 834/2007 asetetut vaatimukset, pienviljelijäjärjestelmään osallistuvien viljelijöiden lukumäärä, niiden viljelijöiden lukumäärä, jotka on vapautettu viljelyn monipuolistamista koskevasta velvoitteesta, sekä niiden viljelijöiden lukumäärä, jotka on vapautettu ekologista alaa koskevasta velvoitteesta, ja tällaisten viljelijöiden ilmoittama hehtaarimäärä;

▼B

iii) niiden viljelijöiden kokonaislukumäärä, jotka soveltavat vastaavia toimenpiteitä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti – tässä yhteydessä on tehtävä ero a alakohtaa ja b alakohtaa soveltavien viljelijöiden välillä – ja tällaisten viljelijöiden ilmoittama hehtaarimäärä;

iv) niiden viljelijöiden kokonaislukumäärä, joihin sovelletaan viljelyn monipuolistamista – tässä yhteydessä on tehtävä ero kahta ja kolmea eri kasvilajia viljelevien viljelijöiden välillä – ja tällaisten viljelijöiden ilmoittama peltoalan hehtaarimäärä;

v) ►C1 viljelijöiden kokonaislukumäärä, joka otetaan huomioon laskettaessa suhdetta pysyvän nurmen alojen ja koko maatalousmaan välillä, ja tällaisten viljelijöiden ilmoittama pysyvän nurmen alojen kokonaishehtaarimäärä; ◄

▼M3

vi) niiden viljelijöiden kokonaislukumäärä, jotka ilmoittavat ympäristön kannalta herkkiä pysyvän nurmen aloja, tällaisten viljelijöiden ilmoittamien ympäristön kannalta herkkien pysyvän nurmen alojen kokonaishehtaarimäärä, nimettyjen ympäristön kannalta herkkien pysyvän nurmen alojen kokonaishehtaarimäärä ja pysyvän nurmen kokonaishehtaarimäärä direktiivin 92/43/ETY tai direktiivin 2009/147/EY soveltamisalaan kuuluvilla aloilla;

▼B

vii) ►C1 niiden viljelijöiden kokonaislukumäärä, joihin sovelletaan ekologista alaa koskevaa velvoitetta, tällaisten viljelijöiden ilmoittamien peltoalahehtaarien kokonaismäärä ja ekologiseksi alaksi ilmoitettujen hehtaarien kokonaismäärä ennen painokertoimien soveltamista, eriteltynä ekologisen alan tyypeittäin, sellaisina kuin ne ovat lueteltuina asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa; ◄

viii) niiden viljelijöiden kokonaislukumäärä, jotka panevat ekologista alaa koskevan velvoitteen täytäntöön alueellisella tai kollektiivisella tasolla, ja tällaisten viljelijöiden ilmoittamien peltoalahehtaarien kokonaismäärä.

d) ►C1 Niiden on ilmoitettava viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä joulukuuta viitesuhde ja vuotuinen suhde pysyvän nurmen alojen ja koko maatalousmaan välillä sekä tiedot tilakohtaisista velvoitteista, jotka on vahvistettu asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 2 kohdan viidennen alakohdan ja tämän asetuksen 44 artiklan mukaisesti. ◄

▼M3

e) vuosittain viimeistään 1 päivänä elokuuta ajanjakso, joka otetaan huomioon eri viljelykasvien osuuksien laskemiseksi tämän asetuksen 40 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sekä se, millä maantieteellisellä tasolla tämä ajanjakso on vahvistettu.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014 asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 8 kohdan mukaisesti tekemässään tiedoksiannossa annettava komissiolle tiedoksi

a) päätös siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa luetelluista aloista on pidettävä ekologisena alana, minkä lisäksi on annettava viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2014 yksityiskohtaiset tiedot muun muassa ehdoista, jotka näiden alojen on täytettävä jäsenvaltion tekemän päätöksen seurauksena;

b) ►C1 yksityiskohtaiset tiedot asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen muunto- ja painokertoimien käytöstä. ◄

3. Siinä tiedoksiannossa, joka on tehtävä viimeistään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 8 kohdan mukaisesti tehdyn asiaa koskevan päätöksen ensimmäistä soveltamisvuotta edeltävän vuoden 1 päivänä elokuuta, on annettava komissiolle seuraavat tiedot:

a) asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun alueellisen täytäntöönpanon valinneiden jäsenvaltioiden osalta tiedot alueiden määrittelystä, alojen nimeämisestä ja tämän asetuksen 46 artiklan 4 kohdan soveltamiseksi valituista aloista sekä perustelut sille, miten alueellinen täytäntöönpano tukee unionin ympäristö-, ilmasto- ja biodiversiteettipolitiikan täytäntöönpanoa;

▼B

b) niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka päättävät sallia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun kollektiivisen täytäntöönpanon, tarvittaessa tiedot alojen nimeämisestä ja tämän asetuksen 47 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi valituista aloista.

4. ►C1 Jäsenvaltioiden, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun ehdon ja päättävät soveltaa mainitussa säännöksessä säädettyä vapautusta, on viimeistään 1 päivänä elokuuta sinä vuonna, joka edeltää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 8 kohdan perusteella tehdyn asiaa koskevan päätöksen ensimmäistä soveltamisvuotta, tekemässään tiedoksiannossa annettava komissiolle yksityiskohtaiset tiedot mainitusta päätöksestä, mukaan lukien tiedot ja laskelmat, jotka osoittavat, että kaikki asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun vapautuksen ehdot täyttyvät. ◄

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan soveltuvin osin päätöksiin, joilla jatketaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun vapautuksen soveltamista ja uusitaan tämän asetuksen 48 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kolmevuotinen kausi.

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viipymättä tiedoksi kaikki asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 7 kohdassa säädetyn vapautuksen soveltamista koskevat muutokset.

66 artikla

Nuorten viljelijöiden tukeen liittyvät tiedoksiannot

1. Jos jäsenvaltio päättää soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 6 kohtaa nuorten viljelijöiden tuen laskennassa, sen on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2015 menetelmä, joka on valittu tuen laskemiseksi, sekä mainitun asetuksen 50 artiklan 9 kohdan mukaisesti vahvistettu yläraja.

2. Jos jäsenvaltio päättää määritellä tukikelpoisuusedellytykset asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 3 kohdan mukaisesti tai soveltaa mainitun asetuksen 50 artiklan 10 kohdassa tarkoitettua laskentamenetelmää, sen on annettava tällainen päätös komissiolle tiedoksi viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2015.

3. Jos jäsenvaltio päättää käyttää mahdollisuutta laskea uudelleen kiinteä hehtaarimäärä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 10 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, sen on annettava tällainen päätös komissiolle tiedoksi viimeistään 1 päivänä elokuuta sinä vuonna, jonka osalta tällaista uudelleenlaskentaa sovelletaan, ja esitettävä perustelut sekä puolueettomat perusteet, joiden pohjalta päätös on tehty.

▼M2

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki 49 artiklan 1 a kohdan mukaisesti tekemänsä päätökset viimeistään 15 päivän kuluttua päätöksentekopäivästä.

▼B

67 artikla

Vapaaehtoiseen tuotantosidonnaiseen tukeen liittyvät tiedoksiannot

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 54 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tiedoksiantoihin on sisällytettävä tämän asetuksen liitteessä I luetellut tiedot.

▼M3

_____

▼M2

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki 53 a artiklan 1 kohdan mukaisesti tekemänsä päätökset viimeistään sitä kuukautta seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä, jona vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen ensimmäinen maksu tai ennakkomaksu on suoritettu viljelijöille. Jos maksu on suoritettu 16 päivän ja 31 päivän lokakuuta välisenä aikana, ilmoitus on tehtävä viimeistään 1 päivänä joulukuuta. Ilmoituksen on sisällettävä seuraavat tiedot:

a) luettelo kyseisistä toimenpiteistä ja siirretyt määrät;

b) kunkin asianomaisen toimenpiteen osalta tukikelpoiset pinta-alat tai eläinten lukumäärä kyseisenä hakuvuonna sen jälkeen, kun toimitetut hakemukset on tarkastettu;

▼M4

c) kunkin asianomaisen toimenpiteen osalta perustelut sille, että siirto on asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun järjestelmän tuotantoa rajoittavan luonteen mukainen ja ettei päätöksistä, jotka annetaan komissiolle tiedoksi mainitun asetuksen 54 artiklan ja tämän artiklan 1 ja 2 kohdan perusteella, tule mitättömiä.

▼B

68 artikla

Suorien tukien saamisen vähimmäisedellytyksiä koskevat tiedoksiannot

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 10 artiklan mukaisesti tehdyt päätökset viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014.

69 artikla

Uudelleenjakotukea koskevat tiedoksiannot

Jos jäsenvaltio päättää myöntää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 2 luvun mukaisesti uudelleenjakotukea, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 41 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetussa tiedoksiannossa on oltava tällaista päätöstä koskevat tiedot, mukaan lukien uudelleenjakotuen laskentaa koskevat yksityiskohdat ja perustelut sekä tapauksen mukaan tiedot mainitun asetuksen 41 artiklan 2 kohdan mukaisesta alueellisesta soveltamisesta ja mainitun asetuksen 41 artiklan 5 kohdan mukaisesta hehtaarimäärän puitteissa sovellettavasta asteittaisesta järjestelmästä.

▼B

70 artikla

Luonnonhaitta-alueille myönnettäviä tukia koskevat tiedoksiannot

Jos jäsenvaltio päättää myöntää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 4 luvun mukaisesti tukia luonnonhaitta-alueille, sen on annettava komissiolle tiedoksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 48 artiklan mukaisesti tehdyt päätökset viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014. Tiedoksiannossa on oltava tällaista päätöstä koskevat tiedot, mukaan lukien tapauksen mukaan tiedot tuen rajoittamisesta tietyille alueille asetuksen (EU) N:o 1307/2013 48 artiklan 2 kohdan mukaisesti, mainitun asetuksen 48 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen enimmäismäärien soveltamisesta ja mainitun asetuksen 48 artiklan 5 kohdan mukaisesta alueellisesta soveltamisesta.

71 artikla

Pienviljelijäjärjestelmää koskevat tiedoksiannot

Jos jäsenvaltio päättää soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 V osaston mukaisesti pienviljelijäjärjestelmää, sen on annettava komissiolle tiedoksi kyseisen osaston mukaisesti tehdyt päätökset viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014.

Tiedonannossa on oltava tällaista päätöstä koskevat tiedot, mukaan lukien mahdollinen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 62 artiklan 2 kohdan mukainen viljelijöiden automaattinen järjestelmään sisällyttäminen ja mainitun asetuksen 63 artiklan mukainen tuen laskenta.

Jäsenvaltioiden on annettava asetuksen (EU) N:o 1307/2013 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu rahoittamispäätös komissiolle tiedoksi viipymättä ja viimeistään sen kalenterivuoden 1 päivänä joulukuuta, johon tuki liittyy.

72 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 8 artiklan 1 kohdan, 41 artiklan 4 kohdan tai 52 artiklan 6 kohdan soveltaminen oikeushenkilöiden jäseniin tai ryhmiin

Jos jäsenvaltio päättää soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 8 artiklan 4 kohtaa, 41 artiklan 8 kohtaa tai 52 artiklan 7 kohtaa, sen on annettava kyseisten päätösten tiedot komissiolle tiedoksi viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014.

73 artikla

Tukien lineaariset vähennykset

Jos jäsenvaltio soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 7 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 51 artiklan 2 kohdassa tai 65 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja lineaarisia vähennyksiä, sen on annettava sovellettu vähennysprosentti komissiolle tiedoksi viipymättä ja viimeistään sitä vuotta, jona lineaarisesti vähennettyjä suoria tukia haettiin, seuraavan vuoden 30 päivänä kesäkuuta.

▼B

74 artikla

Jäsenvaltioiden toteuttamia toimenpiteitä koskeviin tietoihin liittyvä pyyntö

Komissio voi asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 tai tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi pyytää tarvittaessa jäsenvaltioita toimittamaan tietoja asetuksen (EU) N:o 1307/2013 tai niiden sääntöjen, jotka komissio on mainitun asetuksen perusteella mahdollisesti antanut, täytäntöönpanemiseksi toteutetuista toimenpiteistä.

75 artikla

Kertomukset

1. Jos Bulgaria tai Romania päättää myöntää täydentäviä kansallisia suoria tukia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 18 artiklan mukaisesti, sen on toimitettava komissiolle kertomus viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2016. Kertomuksessa on oltava jokaisen täydentävän kansallisen suoran tuen osalta myönnetyn täydentävän kansallisen suoran tuen kokonaismäärä, tukea saaneet hehtaarit ja tapauksen mukaan tukiaste.

2. Jos jäsenvaltio päättää myöntää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 37 artiklan 1 kohdan mukaista siirtymäkauden kansallista tukea, sen on toimitettava komissiolle vuotuinen kertomus viimeistään sitä vuotta, jona kyseinen siirtymäkauden kansallinen tuki pantiin täytäntöön, seuraavan vuoden 15 päivänä syyskuuta. Kertomuksessa on oltava jokaisen alan osalta tuensaajien määrä, myönnetty siirtymäkauden kansallisen tuen määrä, hehtaarit, tukea saaneiden eläinten tai muiden yksiköiden lukumäärä ja tapauksen mukaan kyseinen tukiaste.

76 artikla

Tarkistuksesta johtuvan päätöksen tiedoksiantaminen

Jos komissiolle asetuksen (EU) N:o 1307/2013 tai tämän asetuksen mukaisesti tiedoksiannettua päätöstä mahdollisesti tarkistetaan, komissiolle on annettava tarkistuksesta johtuva päätös tiedoksi neljän viikon kuluessa päätöksen tekemisestä, jollei asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 säädetä tällaisen tiedoksiannon osalta muusta määräajasta.

Tiedoksiannossa on oltava tiedot päätöksestä ja tapauksen mukaan perustelut ja puolueettomat perusteet, joiden mukaisesti päätös on tehty.

7 LUKU

MUUTTAMINEN, KUMOAMINEN JA VOIMAANTULO

77 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liite X korvataan tämän asetuksen liitteellä II.

▼B

78 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetukset (EY) N:o 1120/2009 ja (EY) N:o 1121/2009.

Niitä sovelletaan kuitenkin tukihakemuksiin, jotka liittyvät kalenterivuotta 2015 edeltäviin kalenterivuosiin.

79 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan tukihakemuksiin, jotka koskevat kalenterivuoden 2014 jälkeisiä kalenterivuosia.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼M4

LIITE I

Komissiolle 67 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitettavien tiedoksiantojen sisältö

Tiedoksiantoihin on sisällyttävä

1) asetuksen (EU) N:o 1307/2013 53 artiklassa tarkoitetun kansallisen enimmäismäärän prosenttiosuus kunakin vuonna vuoteen 2020 asti;

2) kunkin tukitoimenpiteen nimi;

3) kunkin tukitoimenpiteen kuvaus, jossa mainitaan ainakin

   a) kohdealue tai -ala

   b) tietyt valitut maatalouden muodot ja/tai alat sekä kuvaus niiden vaikeuksista ja tarvittaessa jäsenvaltioiden vahvistamat perusteet tämän asetuksen 52 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen alueiden määrittämiseksi

   c) asiaan liittyvä taloudellinen ja sosiaalinen merkitys sekä merkitys ympäristön kannalta

   d) tieto siitä, onko asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 4 kohdassa säädettyä poikkeusta sovellettu

   e) tukitoimenpiteen kesto

   f) sovellettavat tukikelpoisuusedellytykset

   g) tämän asetuksen 53 artiklan 2 kohdan kolmatta alakohtaa soveltavien jäsenvaltioiden osalta perusteet, joita käytetään määritettäessä eriytettyjä yksikkökohtaisia määriä kyseisen alakohdan mukaisesti

   h) tuen arvioitu yksikkökohtainen määrä (yksikkökohtaiset määrät) laskettuna tämän asetuksen 53 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti

   i) rahoitusta varten vahvistettu määrä

   j) vahvistetut pinta-alat ja tuotokset tai vahvistettu eläinten lukumäärä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 6 kohdan mukaisesti

   k) tarvittaessa enimmäispinta-ala tämän asetuksen 53 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua öljysiemeniä koskevan tuen täytäntöönpanoa varten

   l) mahdolliset toimenpiteet, joita sovelletaan unionin muiden tukijärjestelmien tai valtiontuilla rahoitettujen toimien nojalla samaan alueeseen tai alaan, johon sovelletaan tuotantosidonnaista tukitoimenpidettä. Tarvittaessa perusteet ja hallinnolliset säännöt sen varmistamiseksi, että tukea, jolla pyritään poistamaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu vaikeus, ei myönnetä myös unionin muiden tukijärjestelmien yhteydessä mainitun asetuksen 52 artiklan 9 kohdan mukaisesti;

4) tarvittaessa yksityiskohtainen kuvaus erityisestä tilanteesta kohdealueella tai -alalla ja tiettyjen maatalouden muotojen tai alojen erityispiirteistä, joiden vuoksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu prosenttiosuus ei ole riittävä todettujen vaikeuksien poistamiseksi ja jotka oikeuttavat tuen korottamisen kyseisen asetuksen 54 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

5) tarvittaessa osoitus siitä, että jokin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 55 artiklan 1 kohdan a, b, c tai d alakohdassa tarkoitetuista tarpeista esiintyy.

▼C1

LIITE II

”LIITE X

Asetuksen 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut muunto- ja painokertoimet (*)

Piirteet	Muuntokerroin (m/puu m^2:ä kohden)	Painokerroin	Ekologinen ala (jos molempia kertoimia sovelletaan)
Kesantoala (1 m^2:ä kohden)	ei sovelleta	1	1 m^2
Terassiviljelmät (1 m:ä kohden)	2	1	2 m^2
Maisemapiirteet:			
Pensasaidat tai puustoiset kaistat (1 m:ä kohden)	5	2	10 m^2
Yksinään oleva puu (puuta kohden)	20	1,5	30 m^2
Rivissä olevat puut (1 m:ä kohden)	5	2	10 m^2
Ryhmässä olevat puut/metsäsaarekkeet (1 m^2:ä kohden)	ei sovelleta	1,5	1,5 m^2
Pellonpientareet (1 m:ä kohden)	6	1,5	9 m^2
Lammikot (1 m^2:ä kohden)	ei sovelleta	1,5	1,5 m^2
Ojat (1 m:ä kohden)	3	2	6 m^2
Perinteiset kiviaidat (1 m:ä kohden)	1	1	1 m^2
Muut piirteet, joita ei ole lueteltu edellä mutta jotka on suojeltu maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 7, lakisääteisen hoitovaatimuksen 2 tai lakisääteisen hoitovaatimuksen 3 nojalla (1 m^2:ä kohden)	ei sovelleta	1	1 m^2
Suojakaistat (1 m:ä kohden)	6	1,5	9 m^2
Peltometsätalouden hehtaarit (1 m^2:ä kohden)	ei sovelleta	1	1 m^2
Tukikelpoisten hehtaarien kaistaleet metsien reunassa (1 m:ä kohden)			
Tuotantoa ei harjoiteta	6	1,5	9 m^2
Tuotantoa harjoitetaan	6	0,3	1,8 m^2
Lyhytkiertoisen energiapuun alat (1 m^2:ä kohden)	ei sovelleta	0,3	0,3 m^2
32 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetut metsitetyt alat (m^2:ä kohden)	ei sovelleta	1	1 m^2
Alat, joilla on kerääjäkasveja tai kasvipeitettä (1 m^2:ä kohden)	ei sovelleta	0,3	0,3 m^2
Alat, joilla on typpeä sitovia kasveja (1 m^2:ä kohden)	ei sovelleta	0,3	0,3 m^2

(*) Tämän asetuksen 46 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tilan ekologisen alan määrittämiseksi muunto- ja painokertoimia sovelletaan myös niihin piirteisiin, jotka sisältyvät liitteessä IX olevassa III jaksossa lueteltuihin vastaaviin käytäntöihin ja jotka ovat samat kuin tässä liitteessä luetellut piirteet, sellaisina kuin ne ovat määriteltyinä yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 täydentämisestä ja mainitun asetuksen liitteen X muuttamisesta 11 päivänä maaliskuuta 2014 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 (EUVL L 181, 20.6.2014, s. 1) 45 artiklassa.”

▼M3

LIITE III

Unionin menetelmä hamppulajikkeiden delta-9-tetrahydrokannabinolipitoisuuden kvantitatiiviseksi määrittämiseksi

1. **Soveltamisala**

Tässä liitteessä esitetyn menetelmän tarkoituksena on määrittää hamppulajikkeiden (*Cannabis sativa* L.) delta-9-tetrahydrokannabinolipitoisuus, jäljempänä ’THC-pitoisuus’. Menetelmässä sovelletaan tapauksen mukaan käytäntöä A tai B, joita kuvaillaan tässä liitteessä.

Menetelmä perustuu THC-pitoisuuden kvantitatiiviseen määritykseen kaasukromatografialla (GC) sen jälkeen, kun näytettä on uutettu soveltuvalla liuottimella.

1.1 *Käytäntö A*

Käytäntöä A on käytettävä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdassa ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 809/2014 ([1]) 30 artiklan g alakohdassa tarkoitetuissa hampun tuotantoa koskevissa tarkastuksissa.

1.2 *Käytäntö B*

Käytäntöä B on käytettävä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 809/2014 36 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

2. **Näytteenotto**

2.1 *Näytteet*

Näytteet on kerättävä päiväsaikaan järjestelmällisesti siten, että lohkosta saadaan edustava näyte; näytteitä ei kuitenkaan kerätä lohkon reunoilta.

2.1.1 Käytäntö A: Tietyn hamppulajikkeen viljelmässä kerätään kustakin valitusta kasvista vähintään 30 senttimetrin mittainen osa, jossa on vähintään yksi emikukinto. Näytteet on kerättävä ajanjaksona, joka alkaa 20 päivän kuluttua kukinnan alkamisesta ja päättyy 10 päivän kuluttua kukinnan päättymisestä.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että näyte otetaan ennen kuin kukinnan alkamisesta on kulunut 20 päivää, jos kunkin viljellyn lajikkeen osalta otetaan muita edustavia näytteitä ensimmäisen alakohdan mukaisesti ajanjaksona, joka alkaa 20 päivän kuluttua kukinnan alkamisesta ja päättyy 10 päivän kuluttua kukinnan päättymisestä.

Jos hamppua viljellään kerääjäkasvina, eikä emikukintoja ole, kasvinvarresta kerätään ylin 30 senttimetriä. Tällöin näytteet on otettava juuri ennen kasvukauden loppua, kun lehdet alkavat kellastua, mutta kuitenkin ennen kuin hallojen ennustetaan alkavan.

2.1.2 Käytäntö B: Tietyn hamppulajikkeen viljelmässä kerätään kustakin valitusta kasvista sen yläkolmannes. Näytteet on kerättävä 10 päivän kuluessa kukinnan päättymisestä, tai jos kyseessä on kerääjäkasvina viljelty hamppu, eikä emikukintoja ole, juuri ennen kasvukauden loppua, kun lehdet alkavat kellastua, mutta kuitenkin ennen kuin hallojen ennustetaan alkavan. Jos kyseessä on kaksikotinen lajike, näytteeseen kerätään ainoastaan emikasveja.

([1]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 809/2014, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 soveltamissäännöistä yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän, maaseudun kehittämistoimenpiteiden ja täydentävien ehtojen osalta (EUVL L 227, 31.7.2014, s. 69).

▼M3

2.2 *Näytteiden koko*

Käytäntö A: Näytteeseen kerätään kustakin lohkosta kasvinosat 50 kasvista.

Käytäntö B: Näytteeseen kerätään kustakin lohkosta kasvinosat 200 kasvista.

Näytteet pakataan väljästi kangas- tai paperipussiin ja lähetetään määritys-laboratorioon.

Jäsenvaltio voi säätää, että tarkistusmääritystä varten kerätään tarvittaessa toinen näyte, jonka tuottaja tai määrityksestä vastaava laitos säilyttää.

2.3 *Näytteen kuivaus ja varastointi*

Näytteiden kuivaaminen on aloitettava mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 48 tunnin kuluessa millä tahansa menetelmällä, jossa lämpötila on alle 70 °C.

Näytteitä kuivataan, kunnes niiden paino on vakio ja kosteuspitoisuus 8–13 prosenttia.

Kuivatut näytteet säilytetään väljästi pimeässä ja alle 25 °C:n lämpötilassa.

3. **THC-pitoisuuden määrittäminen**

3.1 *Analyysinäytteen esikäsittely*

Kuivatuista näytteistä irrotetaan varret ja yli 2 mm:n kokoiset siemenet.

Kuivatut näytteet jauhetaan puolikarkeaksi jauheeksi (läpäisee 1 mm:n seulan).

Jauhetta voidaan säilyttää enintään 10 viikkoa kuivassa ja pimeässä paikassa alle 25 °C:n lämpötilassa.

3.2 *Reagenssit ja uuttoliuos*

Reagenssit

— kromatografisesti puhdas delta-9-tetrahydrokannabinoli

— kromatografisesti puhdas skvalaani sisäisenä standardina.

Uuttoliuos

— 35 mg skvalaania 100 ml:ssa heksaania.

3.3 *THC:n uuttaminen*

Sentrifugiputkeen punnitaan 100 mg jauhettua määritysnäytettä ja lisätään 5 ml uuttoliuosta, joka sisältää sisäistä standardia.

Näyte upotetaan ultraäänihauteeseen 20 minuutin ajaksi. Näytettä sentrifugoidaan viiden minuutin ajan 3 000 kierrosta minuutissa, ja sen jälkeen otetaan THC-supernatantti talteen. Liuosta injektoidaan kromatografiin ja suoritetaan kvantitatiivinen määritys.

3.4 *Kaasukromatografia*

a) Välineistö

— kaasukromatografi, jossa on liekki-ionisaatiodetektori ja ohitus-/jakoinjektio

— kolonni, jossa kannabinoidit voidaan erottaa hyvin, esimerkiksi lasinen kapillaarikolonni, jonka pituus on 25 m ja halkaisija 0,22 mm ja joka on kyllästetty 5-prosenttisella poolittomalla fenyylimetyylisiloksaanifaasilla.

▼**M3**

b) Kalibrointiasteikot

Käytännössä A vähintään 3 astetta ja käytännössä B vähintään 5 astetta, joihin on sisällyttävä 0,04 ja 0,50 mg/ml THC:tä uuttoliuoksessa.

c) Koeolosuhteet

Seuraavat olosuhteet ovat esimerkkejä a alakohdassa mainitulle kolonnille:

— uunin lämpötila 260 °C

— injektorin lämpötila 300 °C

— detektorin lämpötila 300 °C.

d) Injektiotilavuus: 1 µl

4. **Tulokset**

Tulos ilmoitetaan kahden desimaalin tarkkuudella grammoina THC:tä 100 grammassa vakiopainoon kuivattua analyysinäytettä. Tuloksen sallittu mittapoikkeama on 0,03 grammaa 100 grammassa.

— Käytäntö A: yksi määritys analyysinäytettä kohden.

Jos saatu tulos on kuitenkin suurempi kuin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdassa säädetty raja-arvo, kustakin analyysinäytteestä tehdään toinen määritys. Tällöin tuloksena ilmoitetaan näiden kahden määrityksen keskiarvo.

— Käytäntö B: tuloksena ilmoitetaan kahden analyysinäytteestä tehdyn määrityksen keskiarvo.